

ПАГОНЯ

STOWARZYSZENIE MUZEUM
OSRODEK KULTURY BIALORUSKIE
• HAJNOWSC
17-200 Hajnowka, ul. 3 Maja 4
tel. (086) 682 28 88
BIBLIOTEKA
Hajnowka

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 34 (48)

29 кастрычніка — 4 лістапада 1993 г.

Кошт 25 рублёў

**КАМЕНДАНЦКАЯ
ГАДЗІНА.** Пасьляпутча-
выя рэфлексіі.

МАТЭМАТЫКА ВЫБАРАЎ.
Чаму польскія беларусы
прайгралі?

ДЗЯДЫ. Скэптычнае апа-
вяданьне з 1990 году.

ПРАГРАМА ТЭЛЕБАЧАНЬНЯ
на тыдзень: Менск — Вар-
шава — Масква.

Абраны новы ваявода

21 кастрычніка на пазачарговай сесіі Вабласнага Савету народных дэпутатаў абраны новы старшыня Савету. Ім стаў С. Домаш, які працаваў дагэтуль старшынёй Гарадзенскага гарвыканкаму. Дэпутаты ўшанавалі хвілінай маўчання

памяць аб былым старшыні вабласнага Савету Д. Арцымовічу, жорстка забітым 20 верасня.

У сесіі ўзяў удзел старшыня Вярхоўнага Савету Рэспублікі Беларусь Ст. Шушкевіч. Як лічаць, толькі дзякуючы ягонай пры-

сутнасці перамаглі прыхільнікі С. Домаша. Інакш вынікі выбараў маглі быць зусім іншыя. Аб гэтай крыху дэтэктыўнай гісторыі чытайце ў наступным нумары газеты «СВАБОДА».

С. РУЦКАЯ.

Шыльда С. Рак-Міхайлоўскаму ў Ашмянах

Навукова-практычная канфэрэнцыя, прысьвечаная знакамітым людзям, гісторыка-архітэктурным помнікам, гістарычным падзеям і мясцінам Ашмяншчыны XVII—XX ст., адбылася 15 кастрычніка. Яе падзілі выканкам Ашмянскага раённага Савета народных дэпутатаў, інстытут гісторыі АН Беларусі, вобласны і Ашмянскі раённы Саветы, Таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры, вобласнае аддзяленне Фонда культуры і Краязнаўчая асацыяцыя, а таксама кафедра гісторыі Беларусі Гарадзенскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Янкі Купалы.

Канфэрэнцыя праводзілася ў актавай зале Ашмянскага райсавета, а таксама на прадпрыемствах і ўстановах раённага цэнтра. Адбылася цікавая экскурсія па знакамітых мясцінах Ашмяншчыны.

Урачыстым было адкрыццё мэмарыяльнай дошкі выдатнаму сыну беларускага народа Сымону Рак-Міхайлоўскаму на будынку колішняй настаўніцкай сямінарыі, дарэчы, яе заснавальніку і кіраўніку. Асвятліў дошку ксёндз Барунскага парафіяльнага касцёла.

Алесь БАШКО.

КП «Абухава» не працуе

Адсутнасць паліва прымусіла кіраўніцтва аэрапорту «Абухава» спыніць прыём міжнародных авіялайнераў, якія выконвалі палёты з Нямеччыны ў Расею й Казахстан, і карысталіся Гарадзенскім аэрапортам як базай дазапраўкі. Спыненне палётаў адмоўна адбілася на становішчы мытнай службы, якая засталася пакуль без працы.

Г. У.

Даляр даражэе

На мінулым тыдні зноў адбылося падзеньне курсу разліковых білетаў Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь у адносінах да некаторых замежных валют. Так, калі ў абменных пунктах РБК «Комплекс» у мінулы панядзелак даляр ЗША куплялі за 3.007 і нямецкую марку — за 1843, а прадавалі за 3.333 і 2.121 беларускі рубель адпаведна, дык ў гэты панядзелак набылі адзін «зялёны» за 3.395 і прадавалі за 3.636, а дойчмарку — за 2.037 і 2222 рублі.

Узраста таксама пакупная цана на расейскія рублі: з 1.800 да 2.400 беларускіх за тысячу. Не змяняўся пакуль курс ангельскага фунта і летувіскага літа з-за нізкага попыту на іх: пакупка — 4.559 і 600 адпаведна, продаж — 4.949 і 700.

Калі й надалей будзе працягвацца дэвальвацыя нашых грошай, дык спраўдзяцца прагнозы эканамістаў, якія яшчэ напачатку лета казалі, што напярэдадні новага года амэрыканскі даляр будзе каштаваць 5.000 беларускіх рублёў.

А. Д.

На заробкі да Эстоніі

С. Лаўкевіч з Горадні ўжо некалькі месяцаў працуе ў доках талінскага порту. Сваёй працай і заробкам Сяргук пакуль што задаволены. Есць толькі адна неда-рэчнасць: згодна існуючаму заканадаўству эстонскай дзяржавы працоўная віза выдаецца эмігранту толькі на 30 сутак. Каб здабыць новую візу, жадаючаму неабходна больш за два тыдні чакаць у прыёмнай эстонскага пасольства ў Маскве.

Г. У.

У фірмовай краме — трохі танней

Гарадзенская тытунёвая фабрыка «Нёман» зноў мае фірмовую краму. З панядзелка яна адчынілася ў адміністрацыйным будынку прадпрыемства. Набыць тут можна тытунёвыя вырабы ўсіх відаў, якія выпускае фабрыка. Цэны ніжэйшыя, чым у дзяржаўных крамах. Напрыклад, пачак «Астры» каштуе 185 рублёў, «Космасу» — 250, «Арбіты» — 210, «Беламорканалу» —

145.

У хуткім часе тут можна будзе набыць таксама і іншыя тавары, якія фабрыка атрымае па бартэру ўзамен за цыгарэты ад іншых прадпрыемстваў, напрыклад — мэблю.

А. Д.

Віленскія паведамленьні

Жахі

Ва ўніверсітэцкім псіхіятрычным шпіталі ў Новай Вілейцы створаны навуковы аддзел, які мае заняцца вывучэннем праблемаў самагубства. Супрацоўнік гэтага аддзелу прафэсар А. Дзямінская сьведчыць, што Летува стаіць на другім месцы ў сьвеце пасьля Вугоршчыны па ліку самазабойстваў. Колькі гадоў таму, на хвалі адраджэньня, лік самагубстваў зьменшыўся, а цяпер зноў вырас. Тры самазабойствы за дзень сёньня ўжо звычайна зьява для краіны.

Гэапалітыка

Як толькі былі выведзены расейскія войскі з тэрыторыі Летувы, адразу на поўны голас загучалі заклікі пра ўступленьне ў НАТА. 10 кастрычніка прэзыдэнт рэспублікі А. Браўзаскас вярнуўся з Вены, з сустрэчы кіраўнікоў дзяржаваў Рады Эўропы і заявіў, што на гэтую задуму на Захадзе паглядаюць даволі скэптычна. Тамака імкнуцца не правакаваць Расею, асабліва іхніх вайскоўцаў, якія незадаволены імкненьнем дзяржаваў Усходняй і Цэнтральнай Эўропы ўступіць у былы варожы ваенна-палітычны блёк. Апошнія падзеі ў Маскве яшчэ больш зьменшылі шанцы гэтых краінаў на далучэньне да НАТА.

Суд гісторыі

Гэтую імпрэзу ў Летуве ацанілі парознаму. Адныя абавалі зборнай крыкуноў, другія — законным правам летувіскай нацыі. У Вільні шэраг грамадзкіх арганізацый правялі суд над Арміяй Краёвай. Польскіх партызанаў часоў II-й сусьветнай вайны абвінавачвалі ня толькі ў забойстве 158 асобаў, а наогул у гэнацыдзе. Грамадзкая камісія, выслухаўшы гістарычную даведку, паказаныя навочных сьведкаў, вынесла свой вырак і зьвярнулася да Сойма рэспублікі з патрабаваньнем забараніць прапаганду дзейнасьці АК, а таксама да пракуратуры, каб тая распачала рассьледваньне злачынстваў АК і прыцягнула вінаватых да крымінальнай адказнасьці.

Пустазелье

Саюз фэрмераў Летувы заклікаў сялянаў распацаць з лістапада ўсеагульны страйк. Урад арганізаваў некалькі сустрэчаў з ініцыятарамі страйку, але перамовы зайшлі ў тупік. Прэм'ер-міністр А. Шляжавічус заявіў, што ўрад зрабіў усе магчымае і задаволіў многія патрабаваньні фэрмераў. Напрыклад, створаны спрыяльныя ўмовы дзеля экспарту сельгаспрадукцыі і наадварот — увесць імпарт абкладзены высокім мытам. Аднак урад не

прыняў ультыматум аб адміністрацыйным рэгуляваньні закупачных цэнаў і ўстанавленьні квотаў на вытворчасць. Прэм'ер лічыць, што гэтыя патрабаваньні — настальгія па сацыялізму ды інтрыгі пэўных палітычных сілаў, а сяляне, маўляў, не разумеюць, што пацярпець найперш самі. Калі падвысіць закупачныя цэны, як патрабуюць сяляне, напрыклад, на малако да 30—35 цэнтаў за літр, то кілаграм масла стане каштаваць 2,5—3 даляра, а гэта значыць, вышэй, чым кошты на сусьветным рынку. Што будзе рабіць цэлы мільён вясцоўцаў, калі рынак Летувы захлісьне хваля больш танных і якасных тавараў з Захаду? — пытаецца прэм'ер у завадараў страйку.

Адтэрмінаваньне

Як вядома, Летува абвясціла, што ўводзіць з 1-га лістапада візы для грамадзянаў СНД. Аднак, дакладраваць аказалася прасьцеяй, чым увасобіць на практыцы.

13 кастрычніка ўрад рэспублікі ўнёс зьмены ў пастанову пра візавы рэжым. Да 1-га ліпеня 1994 года грамадзяне СНД змогуць прыйжджаць без візаў — трэба будзе толькі мець запрашэньне адпаведнага ўзору ад тутэйшага жыхара.

В. С.

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Камэнданцкая гадзіна

Другі Кастрычніцкі люмпэнска-сацыялістычны пераварот... З кастрычніка — другая расейская Крымавая нядзеля. Шмат чаго ў гэтых апошніх маскоўскіх падзеях сімвалічнага. «Белы-чорны» дом. «Белы дом з чорнай адмецінай». Гэты гмах — увасоблены сталінскі плян пабудовы Дома Саветаў. На месцы зруйнаванай, адной з самых прыгожых у Маскве, царквы. За учынення злачынствы помсціцца нават праз час. Дом Саветаў — «Белы» — на падмурках сьвятога храма. Куды ўжо сімвалічней!

Маўзалеі

Ад маўзалея з муміяй Леніна нарэшце прыбрана варта, галоўнага злачынцу перасталі ахоўваць. Ну, канешне! Ён быў усяго толькі «крамлёўскім летуценнікам», рэкі крыві — не «ягона» работа. Мэр Піцера дакладраваў пахаваць Ільіча ў «калысцы рэвалюцыі» каля маці. Праз 70 год! Але праваслаўныя патрыярхі рашуча супраць. Хай злачынцу хаваюць на радзіме, у Сібірску-Ульянаўску.

Што ж такое маўзалеі? Слова гэтае мае грэцкія карані. Утворана ад назова слаўтай грабніцы карыскага цара Маўзола, створанай у 4 стагоддзі да нашай эры ў горадзе Галікарнасе ў Малой Азіі. Вельмі «славянскую» і «праваслаўную» форму пахавання прыдумалі балышавікі для свайго былога куміра. Сябры мае, а колькі нашых, народных грошай было змарнавана за гэты час дзеля падтрыманыя ў форме трупа Ільіча (з гэтай мэтай існаваў цэлы навукова-даследчы інстытут!), самога маўзалея, ды ганаровай варты! Мільёны, калі не мільярды. У старых, «цвёрдых» грошах. А мы тым часам усе ледзьве перакідаліся ад заробка да заробка.

Нязручныя пытанні

Тэлекадры, тэлекадры. Мільгаццяць уначу. Паўтараюць адно і тое ж 10—20 разоў. Але вось і нешта новае. Маскоўскія тэлежурналісты пачынаюць аналізаваць мінулыя падзеі, задаюцца пытаннямі, часам вельмі нязручнымі для ўладаў.

Чаму пазнікілі БТР-ы, дзе былі танкі, войска? З аднаго боку, манёўр. Зьвер паказаў напоўніцу сваё зьвярынае аблічча. (Некаторыя сёньня пачынаюць абвінавачваць: іх справакавалі! Плявузгайце сабе! Канешне, безпакаранасьць пад іуджае, распалае. Аднак ніхто ня гнаў іх пад тое Астанкіна, не націскаў за іх на курок, не змушаў забіваць. Гэта за-бой-цы). З другога боку, яўна адчувалася замаяшаньне, паніка ва ўладах ды войску. Міністэрства абароны засядае цэлы нядзельны вечар з наступнай ноччу, а дзяць — аніякіх!

Паказваюць скрынкі з пальнай зброй унутры Белага дому, якую не пасьпелі раздаць. Процьма зброі і скрынкі з мінамі. Рыхтаваліся зьнішчаць танкі! А колькі той зброі было раздадзена, выкарыстана па прызначэньні? Праўда, тав. Руцкі тлумачыць, што аўтаматы выдаваліся выключна паводле статута «гарнізонна-каравульнай службы», г. зн. усё па правілах. Але адкуль у тым Белым доме гарнізонна-каравульная служба, адкуль процьма забойчай зброі, дзе, нарэшце, — пытаюцца маскоўскія журналісты, — былі «слаўныя чакісты»? Выходзіць, што навучыліся ў 37-м косьці ламаць і, як сьпяваў Высоцкі, «кромце мордобития, никаких чудес»? Але, мабыць, справа ў іншым. Адзін начальнік браў удзел у першым путчы, другі — у другім. Ёсць установы, якія, як і КПСС, немагчыма рэфармаваць... Прэзідэнт Ельцын, праўдападобна, вырашыў расфармаваць Міністэрства бясьпекі.

Ілжэпрэзідэнт

Ва ўсім сьвеце, калі віцэ-не згаджаецца з прэзідэнтам, дык падае ў адстаўку, а ня езьдзіць па краіне, ганячы кіраўніка дзяржавы. Край чудес, дурняў і г. д. Пра гэта ўжо даволі пісалася.

Падпалкоўнік Руцкі атрымаў гэнэральскія напчэчнікі ад Ельцына. Нармальна. Ненармальна, калі чалавек з шэрым рэчывам падпалкоўніка робіцца віцэ-прэзідэнтам аграмаднай краіны. Яму неўзабаве заманулася само прэзідэнцтва. Усё адно як бы, нават ня прапаршыць, а яфрэйтэр спакусіўся

на маршальскія напчэчнікі. Дзеля гэтага ён унутрана падрыхтаваўся да вялікай крыві.

Відэа-кліп «Грамадзянская вайна». Руцкі на трыбуне з Канстытуцыяй у руцэ прысягае на прэзідэнта Расеі...

2-га кастрычніка ў інтэрв'ю Руцкі гаворыць: на мяне нагаворваюць. Я ніколі не аддаў бы загаду страляць. Ні адна ідэя ня варта крыві (!!!) Я ніколі ня буду заклікаць, каб ісьці забіваць. Наконт магчымасьці перамоваў з Ельцыным: дык я гэтага чалавека болей не магу бачыць!

«Прэзідэнт» Руцкі працягвае шчыраваць напярэдадні штурма Астанкіна: «Надоели эти рожи на телеэкране, когда же мы увидим там Иванова, Петрова и Сидорова?»

Тарэадор страмляецца ад крыві. Ён унутрана шкадуе сваю ахвяру за мужнасць, моц, прыгажосць, спрыт... Мясыніка або забойцу кроў адно распалае.

3-га кастрычніка. Над уваходам у Белы дом. Перад Руцкім малойцы трымаюць жалезную камізэльку. Мужны твар, вусы, цвёрды голас. У мэгафон ён загадвае: усе маладыя мужчыны, здольныя трымаць зброю, наперад — на штурм мэрыі і Массавету!

Угор зьнімаецца такі «родны» чырвоны сьцяг.

А ўнутры Белага дому тым часам дзяжурныя поўныя годнасьці фашысты-ашоўцы са свастыкамі на рукавах.

Яшчэ адзін разжалаваны гэнэрал — Макашоў праз мэгафон мацюкамі аддае каманды сваім штурмавікам.

Хазбулатаў абвешчае дэпутацкай зале: Астанкіна толькі што ўзята (пасьпяшаўся хітры чачэнец...)! У адказ — радаснае, пераможнае галёканьне народных абраннікаў. Ён працягвае: а цяпер трэба штурмам узяць Крэмль з «узурпатарам, злачынцам Ельцыным»!

Гатэль «Мір», дзе кватаравалі дагэтуль дэпутаты. Міліцыя ўцякае, урываецца п'яная хейра. Крымінальна-лі, люмпэн. Рабуюць буфэты з гарэлкай. Кіруе апэрацыяй добра з арганізаваны атрад штурмавікоў «Сашы». Тут жа зухавыя казакі і нават малады бацшока ў расе. Чутны крыкі: «Пераб'ём жыдоў!» Акрыялы палкоўнік тэлефануе дахаты жонцы: «Валя, мы перамаглі! Каля Белага дома гармошка, танцы!». Пазьней кабета з гатэльнай абслугі прызначаецца: яны былі азьвярэлыя, горш за немцаў у вайну... Яшчэ нехта дадае: выцягнулі чалавека з «хуткай» і дабілі.

У самую пільніцу азваўся Гарбачоў. Я ўратую Расею! Я буду зноў кіраваць!

Адзін з самых уражлівых момантаў. Руцкі сьхіліўся над вайскавай рацыяй: «Умоляю боевых товарищей. Если меня кто слышит... Лётчики, поднимайте в небо самолёты! Спасайте гибнущую демократию!»

А тым часам атрад ягоных баявых сяброў — аўганцаў штурмуе гэты самы Белы дом. І што яшчэ больш сімвалічна, яго штурмуе слаўтая «Каманда» альфа-жыдзіў 91-га адмовілася захапіць Белы дом.

9 пісталетаў атрымаў у ВС для сваіх асабістых ахоўнікаў старшыня Канстытуцыяна суда Зоркін. Незаконна.

Руцкі з Хазбулатавым запрашаюць да сябе французскіх журналістаў (амэрыканцы з Сі-Бі-Эс адмовіліся), каб напрасіць прыстанішча ў адным з «імперыялістычных» пасьольстваў.

Арыштаваных завадараў — Руцкага, Хазбулатава, Макашова з іншымі выводзяць з дзьвярэй Белага

чорнага дома. У памяці чамусь усплываюць кадры кінахронікі: фэль-дмаршал Паўлюс здаецца ў палон.

На сталае ў службовым беладомскім габінэце разжалаванага гэнэрала, ілжэпрэзідэнта Расеі Руцкага знайшлі «КРЫМІНАЛЬНЫ КОДЭКС». Самакрытычна.

Працяг будзе

Пасьля падаўленьня маскоўскага путчу ў мясцовай тэстудыі зьбіраюцца прадстаўнікі палітычных партый. Лепшая абарона — напад! Пэкабоўцы яшчэ казыраць! Маўляў, камуністы тут ні пры чым, кіравалі путчам антыкамуністы. Гарбатага... Чорнае назаве, ні міргнуўшы, белым і наадварот.

Адзін з іх вельмі не тэлеганічны. Шкляныя вочы, ськвіца не трымаецца, таму рот увесь час прачынены.

Кіруюць — расеец, украінец, палук. Карацей, Кампартыя нацменшасьцяў.

Людзі нашы некаторыя шкадуць беладомаўцаў. Занадта жорстка гмах расстралялі, гавораць. І сапраўды, тыя ж сядзелі ў сваёй крэпасці не сярод 10-мільённага горада, а ў стэпе й нічога кепскага нікому не рабілі, адно снайпэры стралялі па вераб'ях, прабачце, па масквічах цэлялі: у галаву, шыю, сэрца. «Бязкрыўныя» хлопцы. Варта было, канешне, пачакаць, пакуль выпаражыцца буфэты і штурмавікі чэрзз голад, дадуцца ў палон. Перастраляўшы перад гэтым, само сабой, палову Масквы, балазе боезасу ім не бракавала, гэнэрал Руцкі

падбаў.

Як любіць паўтараць наш Станіслаў Станіславіч, людзі ў нас памяркоўныя і — дадамо — рахманыя ды шкадоблівыя. Вельмі шкадуць, што ў Расеі замест міні-грамадзянскай вайны не атрымалася сапраўднай, маштабнай. З выкарыстаньнем авіяцыі, артылерыі і г. д. Як, напрыклад, у той жа Грузіі. Праўда, шкада? Ужо ж нагледзеліся б тэлевізара! А то ўсё Босьнія ды Босьнія. Надакучыла рахманым тэлегледачам адно й тое ж...

Апошнія кадры

Атрад абаронцаў «Белага дому пад чырвоным сьцягам» у фашыстоўскім прывітаны. «Хайль Гітлер!» Сярод іх нават сімпатычная дзяўчына.

Часопіс «Шпігель» паведамляе аб дзелавой сустрэчы нямецкіх і расейскіх фашыстаў, якая адбылася напярэдадні путча.

«Перагортаюць» твары кіраўнікоў. З цытатамі. Бабурыны. Стоп! Адзіная кабета. Сажы Умулатава. Нядаўна ў нашым Менску слаўна выступала! Не цяпляю фарбаваных бландзінак. Асабліва неахайна фарбаваных... Мужчына, які прагне крыві, мне непрыемны. Жанчына наогул выклікае пачуцьцё гідлівасьці. Цытую апантаную «чырвоную» кабету, якая жыцьця ня можа без СССР і якая паабяцала напярэдадні 3-га кастрычніка: «Все будут висеть вверх ногами!» Вось так.

Пяцёра баявікоў зьніклі са зброяй у падземных калідорах пад Белым домам, пакляўшыся абавязкова забіць прэзідэнта Расеі Ельцына...

П. ГРЭЦКІ.

Матэматыка выбараў

Як памятае наш чытач, «Пагоня» імкнулася інфармаваць аб ходзе выбараў у парламэнт Польшчы на Беласточчыне, дзе шчыльна жывуць беларусы. Прапануем артыкул Сьлаваміра Іванюка аб іх выніках, які быў зьмешчаны ў беласточкім «Czasopise».

Некалькі месяцаў таму ў чацьвёртым нумары бюлетэня Беларускага Дэмакратычнага Аб'яднаньня «Беларускія навіны» Алег Латышонак падвёў вынікі ўдзелу беларусаў у папярэдніх выбарах у польскіх парламэнтах, што адбыліся ў 1991 годзе. Паводле яго падлікаў «ува ўсёй Беласточчыне атрымліваем каля 110 тысяч патэнцыйных беларускіх выбаршчыкаў (г. зн. дарослых праваслаўных), з якіх пойдзе ў любія выбары ня больш за 50 000 чалавек (45%)».

Як высветлілася 19 верасьня, яго падлікі супадаюць з вынікамі выбараў, так як Я. Чыквін, адзіны кандыдат ад нашага аб'яднаньня ў Сэнат РП, які ня меў у асяродку праваслаўных выбаршчыкаў канкурэнцыі, набраў 51 815 галасоў. Аднак нават гэтага не хапіла, каб стаць сэнатарам.

У сэнат РП з Беласточкага ваяводства ўвайшла Барбара-Марыя Ленкава, якая прадстаўляла Клуб Каталіцкай інтэлігенцыі, а таксама Саюз Каталіцкіх Брацтваў. Яна набрала 54 240 галасоў і Я. Мулак ад Саюзу Дэмакратычнай Лявіцы — 53 472 галасы.

Шмат хто з беларусаў, маючы да выбару толькі двух кандыдатаў — Я. Чыквіна альбо Я. Мулака — прагаласавалі за Р. Хамко з PSL (46202) і Я. Смактуновіча з Саюзу Працы (44024). Пэўна колькасць беларускіх выбаршчыкаў паставілі ў бюлетэнь значок «х» толькі насупраць аднаго прозьвішча — Я. Чыквін, сьвядома выказваючыся толькі за адну кандыдатуру. І калі б такіх сьвядомых людзей было трохі болей. Але...

Прайгранымі засталіся выбары і ў Сойм РП. Кандыдаты ад Беларускага Дэмакратычнага Аб'яднаньня набралі ўсяго 10 164 галасы, што складае толькі 4% ад агульнаваходзкай лічбы.

А выйгралі выбары:

1. Саюз Дэмакратычнай Лявіцы — 62 988 (24,77%),
2. Польская Стронніцтва Людова — 25 997 (10,21%),
3. Саюз Працы — 16 311 (6,41%),
4. Дэмакратычны Саюз — 15 173

(5,96%).

Ад кандыдатаў Беларускага Дэмакратычнага Аб'яднаньня найбольш галасоў набраў Антон Мірановіч — 5679.

Упершыню ў выбарах усе беларускія арганізацыі, а таксама Праваслаўнае Брацтва, бралі ўдзел разам. Аднак, вынік аказаўся яшчэ горшым, чым у 1991 годзе, калі Беларускае выбарчы камітэт падтрымаў 4435 выбаршчыкаў, Праваслаўны выбарчы камітэт — 13 780 і кандыдатам да Сойму прайшоў Я. Чыквін. У чым крыеца прычына таго, што праз два гады каля 8 тысяч чалавек зьмянілі свае погляды, альбо ўвогуле ня сталі браць цяпер удзел у выбарах, ці больш таго, аддалі свае галасы найперш Саюзу Дэмакратычнай Лявіцы, а канкрэтней — У. Цімашэвічу. Ня лішнім зараз будзе ўгадаць, як выказваліся шмат хто з праваслаўных беларусаў, якія яшчэ раней галасавалі за кандыдатаў з «левых». Сьвярджалі, што іх адпалохалі ўнутраныя непаразуменьні паміж самімі кандыдатамі беларускіх партый, што мела месца два гады таму. Але ж гэтага, здаецца, зараз ужо не было.

Аналізуючы вынікі выбараў, трэба ўсё ж уяўляць, што рабіўся выбар перш за ўсё палітычны, ад якога кожны чалавек перш за ўсё чакае карысьці для сябе. Большасьць праваслаўных беларусаў зноў паверылі Саюзу Дэмакратычнай Лявіцы, а дакладней безпартыйнаму У. Цімашэвічу. Аддалі галасы за яго, а таксама правялі ў Сойм двух малавядомых людзей з левых: С. Малішэўскага і М. А. Пэцкэн. Толькі ці здолеюць яны адстаяць патрэбы тых, хто ўскосна (і ўсё ж несьведэма) аддаў за іх свае галасы. Хто з іх хоць паспрабуе супрацьстаяць эканамічнаму і культурнаму заняпаду ўсходняй Беласточчыны? Бо У. Цімашэвіч такімі малаважнымі справамі наўрад ці стане займацца.

Матэматыка выбараў сведчыць, што выбарчаму камітэту Беларускага Аб'яднаньня не хапіла 5010 галасоў, каб мець хоць адзін мандат. І шмат хто з беларусаў напэўна задумваецца над тым, наколькі слушна ён зрабіў, абраўшы У. Цімашэвіча. І малавядомых людзей, які напрыклад А. Даброньскага, што паходзіць з пад Ломжы, з шляхецкай сям'і.

ЭМІГРАЦЫЯ

Кыргызкія беларусы хочуць вярнуцца дамоў

У гады існавання Савецкага Саюза шмат жыхароў эўрапейскай часткі краіны апынулася ў рэспубліках Сярэдняй Азіі: адны накіроўваліся туды, каб ажыццявіць «культурную рэвалюцыю», другія — каб уздымаць эканоміку, трэція трапілі туды ў пошуках лепшага жыцця. У выніку да нядаўняга часу толькі ў Кыргызстане налічвалася каля 9 тысяч нашых землякоў. У мінулым годзе нацыянальна-свабодныя беларусы ўтварылі суполку «Сьвітанак». Гутарка з намеснікам старшыні Рады Суполкі Сьмятанкам Ігарам Генадзевічам прапануецца чытачам «Пагоні».

— Суполка стваралася ў мэтах захавання мовы, культуры, традыцый Бацькаўшчыны. Філіі яе ёсць па ўсёй краіне. У суполку ўваходзяць члены 350 сем'яў. Чатыры разы ў год адбываюцца агульныя сходы, на якіх гісторыкі чытаюць лекцыі пра мінуўшчыну Беларусі. Пры «Сьвітанку» дзейнічае ансамбль, які выконвае беларускія песні і танцы. У гэтым годзе мы разам святкавалі праваслаўны Вялікідзень. Мне здаўна, што на Беларусі грамадства падзялілася на два супрацьлеглыя лагера: дэмакраты і камуністы. У нашай суполцы таксама ёсць людзі з супрацьлеглымі палітычнымі поглядамі, але ж гэта не перашкаджае ім сябраваць, праводзіць разам вольны час і нават займацца камэрцыяй.

— Калі ласка, скажыце, дзеля чаго Вы прыехалі ў Горадню?

— Я прыехаў сюды, каб арганізаваць перасяленне членаў суполкі з Кыргызстана на Беларусь. Жадаюць прыехаць 80 сем'яў. 40 з іх хацелі б ажыццявіць гэта ў бліжэйшы час. Прычына — хвароба росту маладых дзяржаў. Калі чалавек не зьяўляецца кыргызам па нацыянальнасці, то адчувае няўпэненасць у заўтрашнім дні.

— А чаму ў людзей зьявілася такое пачуццё? Ці, можа, ў Кыргызстане існуе дыскрымінацыя па нацыянальнай прыналежнасці?

— Нягледзячы на тое, што афіцыйныя ўлады краіны праводзяць дэмакратычную

палітыку, нават робяць захады па абароне правоў нацыянальных меншасцяў, на побытовым узроўні адчуваецца, па меншай меры, нелюбоў з боку карэннага насельніцтва да славянаў. На вуліцы часта кыргызы падыходзяць і абражаюць, лепей у такім выпадку змаўчаць.

Пакуль Вярхоўны Савет ня прыняў закон, які б абараняў правы нацыянальных меншасцяў. Затое ён не зрабіў рускую мову дзяржаўнай мовай, бо яна родная для многіх кыргызаў. Можна зразумець, што беларускі парламэнт зацвердзіў у якасці дзяржаўнай толькі беларускую мову, бо яна родная для рускай, і вывучыць яе не складана, з кыргызкай жа іншая справа. Афіцыйна дыскрымінацыі няма, але ж калі страціў работу, то ўладкавацца потым будзе вельмі складана. Зараз 99 працэнтаў кіраўнікоў прадпрыемстваў, навуцальных і мэдыцынскіх устаноў — кыргызы, раней было інакш.

Прыватызацыя дзяржаўных прадпрыемстваў ажыццяўлялася толькі карэнным насельніцтвам. Крэдыты атрымлівае таксама толькі яно.

Непакоіць суседства з Таджыкістанам і Афганістанам. Акрамя таго, у Кыргызстане да ўладаў рухнулі нацыяналісты. Таму мы вельмі ўдзячныя кыргызам, яны людзі, што ён прыкладае ўсе намаганні, каб развітацця з намі мірным шляхам, але ж да іх, што штосьці можа змяніцца, і хацелі б ад'ехаць хутэй, пакуль нічога ня

здарылася.

— Ці валодаеце Вы інфармацыяй, колькі чалавек ужо пераехала з Кыргызтану?

— За апошні час краіну пакінула каля 200 тысяч чалавек. Я ўпэнены, што ў недалёкай будучыні гэта можна будзе назіраць і ў Казахстане. Ад'яжджаюць у пераважна большасці людзі з вышэйшай адукацыяй: дырэктары прадпрыемстваў, дактары, выкладчыкі навучальных устаноў, інжынеры. Беларусы, напэўна, апошняя нацыя, якая вырашыла перасяліцца. Кыргызцы добра ставяцца да нас, лепей, чым да рускіх, але ж у мяне на твары не напісана, хто я па нацыянальнасці. Яны лічаць нас нацыянальнай меншасцю, якая ім нічым не пагражае з-за невялікай колькасці.

— А чым ў такім выпадку пагражаюць кыргызам, напрыклад, рускім?

— Як і ў большасці былых савецкіх рэспублік, якія атрымалі самастойнасць (выключэнне, напэўна, толькі Беларусь) рускамоўнае насельніцтва разглядаецца ў Кыргызстане, як нямая калона ў прывядзеным нэкаланіяльнай палітыцы.

— А чаму вы прыехалі менавіта ў Горадню?

— У радыяцыйныя раёны мы нават не з'яўталіся. Берасце — міжнародны перавалачны пункт, таму туды перасяліцца няма магчымасці. І мы спынілі свой выбар на Віцебшчыне і Гарадзеншчыне. У нас была папярэдняя дамова з кіраўніцтвам горада аб выдзяленні пляцы пад будаўніцтва прыватных дамоў альбо аднаго 40-кватэрнага будынка за кошт саміх перасяленцаў і цэнтралізаваных крэдытаў Беларусі. На гэта была атрыманая таксама згода нябожчыка Арцымені. Так, калі справа дайшла да канкрэтнага вырашэння пытання зямлі, мы атрымалі адмоўны адказ.

Ад перамены месца рэчавага рынку колькасць праблем не змяншаецца

Здаецца, гарадзенскі рэчавы рынак будзе заўсёды галоўным болам для гарадзкіх улад, ды й ня толькі для іх. Стыхійна ўзнікшы на ніжняй пляцоўцы Цэнтральнага калгаснага рынку ён не даваў ім спакою, бо ня ў стане быў умясціць усіх гандляроў, якія займаліся сваёй справай вакол агароджы, уздоўж чыгуначнай каляіны й у іншых непрыстасаваных для гандлю месцах. Таму слухна зрабілі дэпутаты гарадзенскага Савета, вырашыўшы перанесці яго. Але ж будаўніцтва рынку ў раёне пасёлка Паўднёва, напэўна, самы горшы варыянт, бо, пазбавіўшы сябе і другіх ад адных праблем, яны стварылі новыя і, ў першую чаргу, для жыхароў пасёлка.

У мінулую суботу з раніцы дзесяткі тысяч чалавек накіраваліся на тралейбусах, аўтобусах, таксі і ўласных легкавіках у бок Паўднёвага, каб трапіць на рынак. І, напэўна, кожны з іх падумаў ці сказаў, як адзін мужчына, услых: «І якому дурню стукнула ў галаву пераносіць рынак менавіта туды». Бо дабрацца да яго вельмі складана. Калі раней у бок «таўкучкі» перавозкі пасажыраў ажыццяўлялі тралейбусы 6 маршрутаў (калі не лічыць дадатковых) і аўтобусы больш як 10, дык толькі 3 тралейбусных і 6 аўтобусных маршруты праходзяць каля калыца «Хімава-лакіно», а ад яго да рэчавага рынку яшчэ каля трох кіламетраў.

Грамадскі транспарт і раней ня ў стане быў перавезці усіх жадаючых на «таўкучку», наўрад ці ён здолее зрабіць гэта зараз, тым больш што непасрэдна да яе ходзяць толькі тры аўтобусы. Маршрутныя таксі і аўтобусныя экспрэсы не выправяць становішча. Таму многія вымушаны ісці пехатою. Тыя ж, хто здолеў зайсці ў аўтобус, на працягу ўсяго шляху ня могуць нават паварушыцца.

Не пазайздросціш і тым, хто вырашыў трапіць на рынак з дапамогай уласных легкавікоў, якія рассягнуліся ад калыца «Хімава-лакіно» да самага рынку, бо на дарозе вельмі часта ўзнікаюць заторы. У выніку — няспынны гул рухавікоў, забруджанае паветра. Уладальнікі аўтамашын, прыехаўшы да рынку, не жадаюць плаціць 500 рублёў за карыстанне аўтастанкай, таму ставяць аўтамабілі ў дварах дамоў Паўднёвага, бо на ўзбочыне шашы для іх не хапае месца.

На тэрыторыю рынку людзі трапляюць рознымі спосабамі: адны купляюць за

100 рублёў білет, а другія, вырашыўшы эканоміць грошы, пералазяць праз невысокі плот, трэція ж спакойна праходзяць у месцы, дзе прыкладна на стомэтровым адрэзку няма ніякай агароджы.

Тыя, хто ўпершыню прыходзіць сюды, заўважаюць многае, што адрознівае цяперашні рэчавы рынак ад ранейшага. Гэта амаль поўная адсутнасць лавак, і таму гандляры вымушаны раскладаць тавар на зямлі, падклаўшы газеты. Амаль не сустракаюцца бабулькі, якія б прапаноўвалі ношанае адзенне і абутак, іншыя рэчы, якімі карысталіся раней, і падлеткаў, якія прыходзілі раней дзеля інтарэсу. На новым рынку шмат свабоднага месца, нягледзячы на тое, што гандляры стаяць шчыльнымі радамі.

Праўда, няма тут і таўкання, якую можна было назіраць на Цэнтральным рынку. З'мяніўся і асартымэнт тавараў: намнога больш стала зімовага абутку і адзення. Аднак толькі ў некалькіх месцах можна набыць беляшы і піражкі, за якімі трэба шмат часу прастаяць у вялікай чарзе. Калі раней штось якое можна было купіць на калгасным рынку ці ў прадуктовых крамах, якія знаходзіліся паблізу, то цяпер застаецца крыху пагаладаць, альбо шукаць што-небудзь у Паўднёвым, альбо, як прапануюць у рэкламным роліку, набыць «Сьнікерс».

Што больш за ўсё ўражвае, дык гэта цэны. Яны значна ўзраслі з-за павышэння курса даляра і расейскага рубля ў адносінах да беларускіх грошай. Так, зімовыя курткі каштуюць ад 70 да 120 тысяч рублёў, дзіцячыя — 25 000—45 000, джынсы — 40 000—90 000, спартыўныя кашцюмы — 40 000—80 000, скураныя курткі — 120—180 даляраў, жаночыя зімовыя боты — 70 000 рублёў — 75 даляраў, майкі — 12 000—15 500 руб., дзіцячыя зімовыя боты — 15 000—30 000, красуюкі — 40 000—90 000, пальчаткі — 6000—15 000, джынсавыя курткі — 40 000—80 000, шапкі з натуральнага футра — 30—50 даляраў.

У гэты дзень на рынку было шмат людзей, але ж большасць з іх прыйшла сюды як на экскурсію: паглядзець і папраўнаць. Таму, хутчэй за ўсё, у недалёкай будучыні колькасць пакупнікоў зменшыцца, бо ўжо зараз нямногія ў стане набыць там рэчы.

А. ДУК.

— Чым ён быў аргументаваны гарвыканкамам?

— Прыводзілася шмат довадаў аб вялікай чарзе на кватэры саміх мясцовых жыхароў, патрэбах чорнобыльцаў, інвалідаў і гэтак далей, але ж яны не прасілі аб выдзяленні нам чыйх-небудзь кватэр альбо земляў, падрыхтаваных для іншых.

Напрыканцы нашай размовы высветлілася рэальная падаплека адмоўнага адказу. Спадар Масковіч, начальнік УКБ гарвыканкама, сказаў, што Горадня не будзе піяэрам у справе ўладкавання вымушаных беларускіх перасяленцаў.

— Што Вы збіраецеся рабіць далей?

— Ведаецца, па-першае, мы ня прасімся ў Падмаскоўе і таму спадзяемся, што дзесьці ў калідорах улады Горадні мы знойдзем хаця б аднаго чалавека з прозвішчам Гараднэвіч, які паспрабуе зразумець, што не ад лёгкага жыцця мы, у многіх з якіх у Кыргызстане нарадзіліся дзеці, а некаторыя перажылі 30—40 гадоў, збіраемся перасяліцца. Па-другое, кожная цывілізаваная дзяржава павінна прымаць сваіх людзей, калі іх вымушаюць вярнуцца на Радзіму, таму мы не губляем надзеі знайсці паразуменне ў кіруючых колах Беларусі.

Шчыра дзякую КАФ «Бацькаўшчына» і асабіста яе кіраўніку М. Маркевічу за дапамогу, бо гэта адзіная ў горадзе арганізацыя, якая неабыхава аднеслася да лёсу беларусаў з замежжа.

Гутарыў А. ДУК.

Калекцыя дзвюх фірмаў

Незвычайная выстава ў Новым замку ў Горадні. Дзве мясцовыя фірмы «У майстра» і «Лінт» прадстаўляюць гледачам сваю калекцыю, большасць з якой складаюць карціны гарадзенскіх мастакоў.

Найперш уражвае сама ідэя камэрсантаў — мець сваю калекцыю карцін мясцовых мастакоў. Гэта па-сапраўднаму нагадвае нешта незвычайнае, далёкае ад нашага постсавецкага жыцця, бо сучасных камэрсантаў, бізнэсмэнаў і прадпрыемальнікаў, якія ўжо і напачатку не мелі капітал, усё ж найбольш займае думка, як яго павялічыць.

Дарэчы, сама ідэя стварэння калекцыі ўзнікла выпадкова. У краме «У майстра» яшчэ год таму пачалі залежацца карціны, якія па сваёй кошту былі мала даступныя пакупнікам. І фірма вырашыла закупляць іх для сябе. Некаторыя карціны трапілі ў калекцыю як прэзэнты. Калекцыю папоўнілі таксама вырабы дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва.

Калі каго, зрэшты, зацікавіць выстава, аб ёй вельмі цікава можа апаўдаць Алена Аляксандраўна Пілічава, якую вы бачыце на здымку. Акрамя таго, што яна кіруе адно з фірмаў, да таго ж шмат ведае пра мастацтва ўвогуле і пра гарадзенскіх мастакоў асабліва.

(мм).

Фатаграфаванне А. УЛАДАСЕВІЧ.

Легкавікі з Фінляндыі

Пашчыраваўшы на аўтасметніках Нямецчыны, Галандыі, Бельгіі і Францыі, некаторыя гарадзенскія гандляры аўта-транспартам пачалі асвойваць месцы аўта-злому ў Фінляндыі. На думку тых жа гандляроў, патрыманыя легкавікі ў Фінляндыі каштуюць значна танней, чым у краінах Заходняй Эўропы.

Г. У.

Выступіўшы такім моцным блокам, як Саюз Дэмакратычнай Лявіцы, шмат у каго з беларускіх выбаршчыкаў пахіснула веру ў тое, што самі з годнасцю здолеем прадстаўляць сваю грамадзкасць у парламэнт. Яшчэ глыбей усведамляецца комплекс непаўнацэннасці, што мы горшыя за іншых, комплекс мужыка, што верыць толькі ў цара-бацюшку, які ў будучым ні з т. зв. лявіцай. Аднак такая вера нам нічога ня дасць, таму што левыя групаваліся вакол сацыял-дэмакратаў і самастойна яны кіраваць у Польшчы ня будучы, бо іх сённяшні поспех, каля 37,57% мандатаў па ўсёй краіне, ня што іншае, як вынік памылак іншых партый, якія разам атрымалі падтрымку большасці выбаршчыкаў, але іх раздробленасць прывяла да таго, што яны ня здолелі дзяліць дэпутацкія мандаты, згодна палажэнню аб выбарах.

Мінуўшыя выбары яшчэ раз паказалі, што сярод беларусаў, а таксама праваслаўнай грамадзкасці няма асобы, якая мела б палітычны аўтарытэт, групавала вакол сябе ня толькі кіраўнікоў розных арганізацый, але і была добра вядомай сярод звычайных людзей. Былыя кандыдаты, якія прадстаўлялі Праваслаўнае Брацтва, Беларускі Саюз, Беларускае Грамадзка-Культурнае Таварыства, альбо як Мікола Бушко — Арганізацыйны камітэт Міжнароднага фестывалю царкоўнай музыкі ў Гайнаўцы, усяго толькі вядомыя як грамадзкі дзеячы на ўзроўні гміны ці павету, але не вядомыя.

Разрэкламаваць палітыка, які здолеў бы выйграць у У. Цімашэвіча, за некалькіх месцаў перадавыбарчай кампаніі ня вельмі проста. Фарміраванне такой асобы вымагае шматгадовай працы, прычым не аднаго чалавека, і, зразумела, яе аўтарытэт павінен быць падмацаваны пэўнай палітычнай арганізацыяй. Данесці гэта да шырокіх масаў могуць толькі добра з'арганізаваныя структуры, якія павінны ўзнікаць з патрэбаў зацікаўленых людзей. Беларуская грамадзкасць, на жаль, пакуль нечага чакае, і ў сілу свайго безуладдзя ўжо каторы раз ставіць на левых. Вынікам гэтага з'яўляецца тое, што мы ня маем свайго прадстаўніка ў вышэйшых уладах Польшчы, дзе, вядома, вырашаюцца і лёсы беларусаў. Можам гэта напавіць, калі аб'яднаемся вакол агульнай мэты — разам працаваць для паліпшэння нашага дабрабыту. І ня толькі ў Беластоку, а і ў Чарэмшы, Бельску — Падляскім, Гарадку, Гайнаўцы, Сямятычах, Саколцы...

Пераклаў з польскай М. М.

ГРАМАДЗТВА

Алесь ЧОБАТ

Армія Краёва

(Пачатак у № 33).

Як вядома, яшчэ 30 ліпеня 1941 году дайшло да паразуменьня паміж В. Сікорскім і савецкім урадам, якое прадугледжвала: а) «прыпыненне» савецка-польскай вайны; б) фарміраванне на тэрыторыі СССР польскага войска (армія генэрала Андэрс — аўт.); в) супольныя дзеянні супраць немцаў на акупаванай тэрыторыі і г. д. Адпаведна, савецкія партызаны атрымвалі інструкцыі супрацоўніцтва з палякамі, а АК — паведамленні, што з «саветамі» ёсць дамоўленасць пра аднаўленне Польшчы ў даваенных межах, хаця і адно, і другое не зусім адпавядала праўдзе.

Вясной 1942 году пад Наваградкам адбыліся перамовы савецкага і польскага партызанскага камандвання. Савецкія ўлады былі зацікаўленыя здабыць сімпатый палякаў: з ліпеня 1942 году разведка СД са зьдзіўленьнем адзначала, што тэрор «саветаў» супраць паліцаяў, урадоўцаў, чыгуначнікаў, настаўнікаў набывае выбарачны характар, вынішчалі беларусаў і ашчаджалі палякаў! А нават часам забяспечвалі прадуктамі польскіх ксяндзоў, вярталі «польскім хлопам» забраную скаціну.

Са свайго боку, АК-оўская разведка забяспечвала савецкія групы інфармацыяй ды сувязямі, а былі нават выпадкі баявога супрацоўніцтва: у лістападзе 1942 году агенты АК, начальнік Браслаўскага павету Васілейскі і яго намеснік Кавалеўскі, перадалі савецкаму атраду «Спартак» 2 кулямёты, 7 карабінаў, пісталеты, гранаты, набой і другі рыштунк. Восенню 1942 году былі праведзены супольныя апэрацыі супраць нямецкіх гарнізонаў пад Налібоцкай пушчай...

Аднак гэтае супрацоўніцтва ня было ні паўсюдным, ні моцным. Апошняя супольная апэрацыя разгром нямецка-паліцэйскага гарнізона ў Жалудку, прыпадае на сакавік 1943 году. Адгэтуль савецкія і польскія партызаны, у лепшым выпадку, захоўвалі ўзаемны нейтралітэт. Чаму так сталася?

Па-першае, узаемны антаганізм 1939-га і ранейшых гадоў быў мацней загадаў: на Беларусь ішла ня проста партызанская, але яшчэ грамадзянская, нацыянальная і рэлігійная вайна! Па-другое, у 1942 годзе разваліўся пакт Сікорскі-Сталін. У сакавіку-жніўні 75-тысячная армія генэрала Андэрс па патрабаванню Сікорскага была выведзена з СССР на Блізкі Ўсход, у красавіку 1943 году СССР і лонданскі польскі ўрад разарвалі дыпламатычныя адносіны, а 4 ліпеня 1943 году ў катастрофе над Гібралтарам загінуў сам В. Сікорскі. Польшча і СССР зноў вярнуліся да стану вайны, і адпаведныя інструкцыі атрымалі савецкае і польскае падпольне на Беларусі.

Да таго ж яшчэ савецкая партызанка на ўсходзе Беларусі ўзмацнела настолькі, што магла перанесці свае дзеянні на заходнія абшары. 22 чэрвеня 1943 году Пленум ЦК КП(б) прыняў пастанову «Аб ваенна-палітычных задачах працы ў заходніх вобласцях Беларусі»:

«1. Заходнія вобласці Савецкай Беларусі з'яўляюцца неад'емнай часткай беларускай рэспублікі. На яе тэрыторыі, акупіраванай Германіяй, дзейнічаюць дзейнасць толькі тых груп, арганізацый і атрадаў, якія кіруюцца інтарэсамі СССР.

2. Існаванне разнастайных арганізацый, якімі кіруюць польскія буржуазна-нацыяналістычныя цэнтры, трэба разглядаць як незаконнае ўмяшанне ў інтарэсы нашай Айчыны.

3. Нашай найпершай задачай ёсць шырокае развіццё партызанскага руху, далучэнне да яго ўсіх слаёў насельніцтва, у тым жа і палякаў. Атрады й групы, створаныя польскімі рэакцыйнымі нацыяналістычнымі коламі, неабходна ізаляваць ад насель-

ніцтва шляхам стварэння сярод польскіх працоўных савецкіх атрадаў і партызанскіх групаў.

4. Неабходна ўсялякімі сродкамі весці барацьбу супраць польскіх буржуазна-нацыяналістычных атрадаў і групаў.

Такім чынам, АК адным махам з «саюзніка» была ператворана ў «фашыстскую арганізацыю Сікорскага». Са свайго боку лонданскі ўрад і Галоўная камэндатура Арміі Краёвай у Варшаве выдалі загад «не вступалі ў зносіны з Саветамі, але ім не пшшэшкацца»!

А вось за подпісамі П. Калініна і П. Панамарэнкі паслядоўна выйшлі тры інструкцыі: па-першае, спыніць супрацоўніцтва з АК, па-другое, нейтралізаваць палякаў у нашых атрадах, па-трэцяе, разб'іць сілы АК на нашай тэрыторыі! Гэта азначала ўжо ня проста канфлікт, але адкрытую братазбойную вайну. Летам 1943-га немцы аднолькава змагаліся й супраць «саветаў», і супраць «палякаў», а палякі ды «саветы» былі ўжо гатовыя біцца паміж сабой.

«Ідэйны» спэкулянт

Маю сустрэчу з аўтарам гэтага інтэрв'ю хут можна назваць вытворчай. Я не рыхтаваў да яе пытаньняў, не дамаўся на пэўны час, а гэта сустрэў чалавека сваіх гадоў, які ў гутарцы падзяліўся вопытам, які яму даводзіцца зарабляць грошы дзеля таго, каб пражыць і пры гэтым не хадзіць на дзяржаўную працу. Ведаю, што ў нас добрая частка горада коціцца такім чынам свае сем'і, аднак мой суб'ект паддаўся мне чамусьці трохі незвычайным. Дарэчы, прозьвішча ват і не запытай, а зовуць яго Валодзем.

— Валодзя, як пачувае сябе чалавек, якога сёння называюць беспрацоўным?

— У маім уяўленні беспрацоўе ўвогуле блеф. Кожны павінен працаваць. І не абавязкова хадзіць дзеля гэтага на працу, але ў сваім доме можна шыць, вязаць, парыць, смажыць, гандляваць уначы півам, гарэлкай, цыгарэтамі... Усё гэта і ёсць работа, якая будзе цябе карміць. Не працуюць сёння хіба што толькі хворыя.

— А сам ты чым займаешся?

— «Спэкуляцыяй». «Спэкулюю» ўсім, чым Бог пашле. Польскай тэмэ ўвогуле закранаць ня буду, паколькі кожны гарадзенец, калі не мінуў яе сам, то даволі аб ёй ведае.

Сярод белага дня, калі трапіць на чыгуначны вакзал у Горадні, можна пабачыць цэлыя караваны людзей з вялікімі кайстрамі, каласкамі, заплецнікамі. На іх па-рознаму кажучы, часам абражаюць, за імі цяжка дзе-небудзь дастацца, а яны кожны дзень цягнуцца і цягнуцца, нягледзячы ні на што.

Я беру ўсе свае грошы, якія маю ў хаце, і з самай раніцы бегаю па ўсёму гораду, душыся ў тых самых тралейбусах, як і ўсе, дзеля таго, каб запойніць свае вялікія кайстры курамі. Закупляю, як найменей, каля 50 штук.

Недзе ў гадзін 18—19 дабіраюся дахаты і зачынаю адрозьніваць сваёй пакупцы таварны выгляд: кожную абшываю, вымываю, абсмажваю і кладу ў торбачку, каб было прыгожа. Каля 24.00 гэта работа сканчаецца і недзе гадзіну-паўтары я маю для адпачынку. А ўжо прыкладна каля 2 гадзін уначы кайстры ў рукі з пяціцідзесяццю курамі іду пешкі на вакзал праз увесь горад. Пешкі таму, што таксоўка каштуе да 5—6 тысяч і я сабе такой раскошы не дазваляю. У чатыры гадзіны раніцы ад'язджаю ў Вільню цягніком.

Якім чынам я правожу свой «кантрабандны» тавар, казаць ня буду.

Напачатку дзесятай я ўжо ў Вільні, і да 15.00 збываю сваіх кураў. Дарэчы, часам нават па тых самых коштах, што і набыў дома, часам прэзэнтую курыцу адзінокай, галоднай бабульцы, на якую глядзець цяжка.

Ну, а ўвечары зноў сяду на цягнік і ўжо ў гадзіну ночы я ў сваёй кватэры. У тыдзень я выпрацоўваю 126 гадзін і за грузчыка, і за гандляра, і да таго ў савецкіх людзей яшчэ лічыцца «ворагам народа».

— І дзеля чаго ўсё гэта?

— Калі быць шчырым, то за месяц у мяне атрымліваецца два тваіх заробка. Праўда, быў і такі выпадак, калі ўсіх маіх

дзеля выканання «польскай» пастановы ЦШПР і БШПР летам і восенню 1943 году накіравалі ў Заходнюю Беларусь 9 партызанскіх брыгад, 10 атрадаў, 15 апэрацыйных групаў — па аднаму атраду альбо групе на раён. Ад снежня 1942-га да снежня 1943-га колькасць падпольных райкамаў павялічылася з 10 да 87; выдавалася 14 новых газэтаў, з іх 4 на польскай мове; пры кожным атрадзе ці групе рэкамэндавалася мець па некалькі карэнных палякаў альбо добра ведаючых польскую мову беларусаў. У канцы 1943 году на Заходняй Беларусі савецкіх партызанаў было ўжо 36,8 тысячы — колькасца партызанка павялічылася ў тры разы.

Як ужо гаварылася, атрады АК пачалі баявыя дзеянні летам-восенню 1943 году. Галоўны ўдар быў ськіраваны не на чыгунку, але супраць нямецкіх і паліцэйскіх гарнізонаў. Гэтым вырашаліся дзве задачы, па-першае, здабыванне зброі і амуніцыі — нагадаем, што саюзная авіяцыя грузы для АК ськідвала толькі ў цэнтральнай Польшчы; «крэсы усходне» ЗША і Вялікабрытанія разглядалі як тэрыторыю СССР. Па-другое, рабілася пашырэнне тэрыторыі і абарона польскага насельніцтва. Пры гэтым АК да зімы 1943—44 гг. практычна ўзяла пад кантроль усё правабярэжжа Нёмана ад граніцы паміж Райхам і ГК

«Беларусь» (праходзіла прыблізна на паўдарозе ад Ськідаль да Шчучына, ад Азёраў да Астрыны — аўт.) да Мядзельскага азёрнага краю, дзе пачыналася савецкая партызанская зона. Савецкія ж партызаны кантралявалі левабярэжжа Нёмна, дзе немцы практычна эвакуаваліся з вёсак, утрымваючы гарады, мястэчкі, чыгунку ды стратэгічныя дарогі.

АК мела добра падрыхтаваны камандны састаў: 565 афіцэраў, 630 падхарунжых, 8796 сяржантаў (да лета 1944 году — аўт.). На ўзбраенні батальёнаў толькі ў Віленскай і Наваградзкай Акругах было каля 140 станкавых і каля 500 ручных кулямётаў, каля 500 аўтаматаў, нават лёгкія гарматы і мінамёты. Падкрэслім: да зімы 1943—44 гадоў практычна ўся гэтая зброя была здабытая шляхам нападаў на склады й абозы, у гарнізонах ворага і... ў баях супраць савецкіх партызан! Усяго мелася зброі на 35—40 тысяч чалавек, больш дакладна гэтую лічбу акрэсьліць цяжка. Гэтакаса разыходзяцца ацэнкі жывой сілы АК. Паводле адных звестак, летам 1944 году АК налічвала 27,2 тысячы чалавек (Вільня — 8,5 тыс., Наваградка — 5,7 тыс., Беласток — 7,5 тыс., Палесся — 5,5 тыс. чалавек — аўт.), паводле ж другіх — нават да 50 тысяч байцоў.

(Працяг будзе).

здольны сёння заправіць сваю машыну, таму што спэкулянты таксама нажываюцца з гэтага.

— Дык што, ты так і будзеш далей вазіць кураў?

— Я выбраў кураў, пакуль гэта выгядна і магчыма, а калі што, і без гэтага знайду іншы тавар. Я ўпэўнены, што здолею зрабіць сабе капітал, каб з часам адкрыць сваю справу. Але пачынаць я павінен з сваіх грошай, а не з дзяржаўных крэдытаў, на якія ніхто не спадзяецца.

— Як ты думаеш, колькі часу ў нас яшчэ працягнецца такая сітуацыя?

— Шмат, хоць, па праўдзе, складана прагназаваць. Я не бачу розніцы нават у суседніх дзяржавах. Мару паехаць у Калмыкію, таму што яе прэзідэнт мне сімпатычны, там вельмі цікавы і багаты край, які, напэўна, мае добрую будучыню.

А ў нас яшчэ нічога доўга ня будзе. І таму, што мы савецкія людзі, якіх душаць два пачуцці — сацыяльная бездапаможнасць (людзі прывыклі, каб за іх усё вырашыла дзяржава) і зайздрасць, ад якой пазбавіцца будзе вельмі складана.

— Валодзя, а ты не баішся, што калі-небудзь пашкадуеш аб тым, чым зараз займаешся і што ўвогуле дарэмна патраціў час?

— Шкадаваць аб тым, што патраціў кавалак жыцця — не.

Я пасля сканчэння інстытута, акрамя «ведаў» па марксізму-ленінізму, нічога не заставіў. Калі нават я на курах не зараблю багачыя, то хоць пабачу шмат розных людзей, у мяне будзе шмат сустрэч, знаёмых і г. д. А шкадаваць — гэта наогул удзел слабых людзей. Нават аб скрадачай кайстры, поўнай кураў, я шкадаваў толькі пару гадзін.

— Мне здаецца, што табе некалі ўсё ж падабалася твая прафесія, якую ты выбраў, толькі вось працаваць у гэтых умовах не даў рады.

— Я ніколі да яе больш не вярнуся, хоць атрымліваў, нягледзячы ні на што, вялікае задавальненне. Я памятаю словы Маркеса, а мы мелі з ім адну і тую ж прафесію, што ў ёй болей за 5—7 гадоў працаваць нельга, а ён, дарэчы, прабыў 10 і зразумеў, што страціў лішнія тры гады. А я, дарэчы, прыслухоўваюся да думкі Нобэлеўскіх лаўрэатаў.

Гутарыў М. КАРНЕВІЧ.

Дойчмаркі Віктара Б.

Новую прафесію перагоншчыка аўтамашын асвоілі некаторы гарадзенскія вадзіцелі. Нідзе не працуючы, Віктар Б. стала набывае праз турыстычныя агенцтвы недарагу турэтыстычную візу да Нямеччыны, дзе ў тэрмін некалькіх дзён

набывае аўтамобіль і пераганяе яго праз мяжу да Горадні. Тут прадае свой набытак перакупшчыку і наноў едзе па пакупку. За месяц Віктар спраўляецца зрабіць 3—4 такія паездкі.

Дарэчы, з аднаго прададзенага ўтамабіля гарадзенец мае прыбытак да 300 марак.

ЛІТАРАТУРА.

С. АСТРАВЕЦ

Д з я д ы

Цэгла мне кажа:

«Я была калонай».

Ален Баскэ.

Падвойны аўтобус спыняецца і бальшыня пасажыраў пакідае яго, выпростваецца ўздоўж выбрукаванага сатамі ходніка. Аўтобус, выпаражніўшыся, павольна наперад, нагоніць нядаўніх сваіх пасажыраў, а потым збочыць налева. Яны ж з паловы гэтага шляху рушаць наўскасяк пляца ў тэішы downtown*.

Немудрагелісты сцэнарыі, які паўтараецца безліч разоў, бы ранішні маршрут да працы, зрэдку знарок крыху змяняны перасадкай з аўтобуса ў тралейбус.

Газэтны кіёск, крама з гадзіннікамі, парфумная, палеваруч — «кілбасы» і г. д.

Сёння на старым, вельмі камэрным тызэнгаўзавым пляцы ў атачэнні прысадзістых — пад чырвонай дахоўкай — камяніц шчыльна ад войска. Усё адно, каб у позынебарочнай гасцёўні за сэрвіраваным сталом паселі б збройныя жаўнеры з «калалікавымі».

Равуць рухавікі. БТР-ы, «кацюшы», самаходныя гарматы, мэтальныя парасоны радыёантэн. Бракуе толькі танкаў.

Дзятва ў захапленні. Старэйшыя пазіраюць абыякава, некаторыя скептычна. Чую кплівае: «Рускія рыхтуюцца да вайны».

Перасякаю пляц. Правадыр паранейшаму стаіць на сваім месцы. Спатыкаю знаёмага. Шацыруе з дзецьмі. Называе іх мне з гонарам у голасе: «Кірыл, Ілья». Разумны чалавек. Нядаўна няўдала балатаваўся ў народныя дэпутаты.

Выбаршчыкі не прыйшлі галасаваць. Пазней у гарадзкой газэце быў надрукаваны чытацкі ліст. Людзі абурана пісалі, што пры адным кандыдаце, ды яшчэ партыйным, выбары на іхнім участку заўсёды будуць марнымі.

Гэтага, безумоўна балючага для яго, пытання сьвядома не закранаю. «Бачыў? Што, войска? Але».

Па вуліцы міма нас ідзе маніфэстацыя з чорнымі харугвамі ды белымі з чырвоным пясам сыягамі.

«Гэта войска нагналі, каб дзядам перашкодзіць», — тлумачу я. — «Дзень прызыўніка», называецца, прыдумалі. Абаязкова ў той жа дзень і на тым месцы».

«Дзяды»? Папраўляе ён мяне запыталына. «Але, так. Мармычу я адказ. Прывычна. Слова спольшчанае... Ну, бывай».

Подбегам і нейк бокам, спыняючыся, каб шчоўкнуць затворам апарата, за «дзядоўнікамі» сьледуе мой знаёмы фатограф.

«Пятровіч!» Ён абарочваецца. Вітаемся. Далей шыбем ужо разам.

«Ці разглядзеў на плошчы «град», цікавіцца ён у мяне. «Гэта, што 10 кэмэ зямлі за раз выпальвае?» «Ну так, 16 квадратаў... На Даманскім выпрабавалі».

«Усё вы, Пятровіч, ведаеце. Хоць і ў войску не служылі»...

Гандлёвая вуліца, адна з апошніх па-старому брукаваных, узьбіраецца крыху ўгору. Паўсюдна — рыштаваныя, чарапашным рухам адбываецца рэстаўрацыя.

Моладзь са сыягамі ўмыкнула наперад. У прасьвеце паміж муроў вуліцы бачым бела-чырвона-белыя полкі. На іх ужо ніхто не зважае. Прызвычаліся.

Яшчэ год назад міліцыянты палявалі «дзядоўнікаў» на могілках, як нейкіх памыйных катой, і продкаў мусілі памянуць у памяшканні — з Пагоняй пад чырвона-зялёным арнамэнтным сыягам.

Уцякалі ўроссып. «Фуражкі» з дуб-

цамі скакалі сьледам у шынялэх цераз капцы. Справіліся самі. Хоць непадалёк — у мэдвучылішчы напалатовае чакала падмацаваньне — гарадзкі партактыў, адарваны ў нядзелю ад сямейнага адпачынку.

Месца, дзе быў зруйнаваны касцёл, усе абмінулі, хоць можна было прайсці нацянькі. Потым сюды яшчэ вернуцца, каб запаліць свечкі. Месца гэтае адгароджана ад люднага вялікага пляцу агульнагарадзкой Дошкай гонару з павялічанымі фотопартрэтамі перадавікоў вытворчасці. Гэта гучыць глупа, кпліва, іранічна, але так ёсць у самой справе.

Замкавая вуліца выгінаецца, бы рачная лукавіна паміж стромых камяніц-берагоў. Тады яшчэ не будавалі шырокіх простых праспектаў імя ўсялякіх угодкаў.

Пятровіч просіць пачакаць. Ён спыніўся, бо заўважыў (бакавым зрокам, ськеміў я) тое, што само прасілася ў кадр. Акну, буйна закратаванае, з шыбамі, заклеенымі газэтамі. Праз краты сумна пазіраюць на вуліцу «Труд», «Правда», «Рабочая трибуна», яшчэ нейкія цэнтральныя друкі.

Ён адыходзіцца на колькі крокаў, прыкладае фотаапарат да вачыцы, мружыцца і два-тры разы пстрыкае.

«Хадземце», кажу я. Мне добра вядома, што ў нашай газэце падобнага не надрукуеш — шай у горадзе няма. Ён, як бы ра, аючы маю скептычнасьць, засмучана тлумачыць: для асабістага архіва, хай будзе.

Раскрыжаваньне з мігтлівымі светлафорамі така, спатыкаючыся, часова злучак — ў адно Навазамкавая з Замкавай.

Па-над імі дзёрзка парушае павярховасць суседняе забудовы мінарэт пажарнай вежы. З-за дзвярэй

дэпо, аздобленых вялікімі чырвонымі зоркамі, выходзяць гурмой міліцыянты. Ні друкоў, ні кабураў не відаць. Мелі часу ахоўнікі парадку пераканацца, што беларусы — люд ціхмяны і гасіць пажар народнага абурэння няма патрэбы, бо няма і агню, а толькі прысак.

А вось і яны самі — дзье-тры соткі інтэлігентаў з бела-чырвона-белымі сыяжкамі на штрыфелях. Мікрафон, чорныя скрынкі гукаўзмацняльнікаў. Усё як мае быць.

Пятровіч адразу сігае завіхацца да прамоўцаў, а я прымыкаю да купкі вакол аднаго народнага дэпутата. Ён нядаўна вярнуўся з сьсіі.

«Ну як там Дземянцей, ці навучыўся хоць адной мовы?» Той толькі крывіць рот. А наогул якія навіны ў Менску?

«Навіны? Прыяжджаў вось да Вільні адзін таварыш з маскоўскага ЦК. Падбукторваў: чаму б вам, кажа, не стварыць польскую савецкую сацыялістычную рэспубліку ад Вільні да Львова?»

Усе слухаюць моўчкі. Размаўляць ужо не хочацца.

Тым часам нейкі кразнаўца апавядае, як дагэтуль у нас па-хрысьціянску паміналі продкаў. Узмоцненыя словы хваляю адбіваюцца ад фасаду сінагогі. Дзіўнае суседзтва.

Потым моладзь чытае ўласныя вершы. Усё больш аб Богу, што пакінуў Беларусь. Сапраўды — нацыя пастаў.

Лаўлю сабе на думцы, што ў галаве само сабой пачынае складацца апавяданьне. Хаця, не. Заўважыў гэта я ўжо раней, а толькі прызнаў сабе зараз. Сюжэтаў у мяне ў гэ процьма, і новыя, не даючы папярэднім высьпець як сьлед, таксама нярэдка падзяляюць іхні няўдалы ўс. Кожнага разу шкаду тады, як ён народжаным дзіцяці.

З надрыўным ровам паўз сходку праяжджае на вялікай хуткасьці вайсковы аўтамабіль... Усе міжволі абарочваюцца.

чына. Яны стаяць і паляць цыгарэты. Ён абавіраецца лакцямі на сталёвыя парэнчы. Яна прытулілася сьпінаю да атынкаванае сыяны. Яны паляць і глядзяць на ледзь заўважнае пагойдваньне запыленае лістоты.

У жанчыны цьмяна-зялёныя, нібыта жнівеньская лістота, вялікаватыя вочы. У яе разумны пагляд і спакойны твар. У жанчыны хімічная завіўка, і масяжовыя спрунжыні валасоў зіхацяць на вечаровым сонцы.

На жанчыне кароткая спадніца і лёгкая кашуля, такая белая і празрыстая, што праз яе відаць невялічкія грудзі з вострымі саскамі. Жанчына стаіць на гаўбцы басанож. Ёй прыемна стаяць на роўным бэтане, які не пасьпеў астыгнуць пасля ліпеньскага дня.

У мужчыны даўгаваты твар, і калі ён робіць зацяжку, на худых пашчэнках іскрыцца аднадзённая шчэць. Мужчына паклаў рукі на гафаваныя парэнчы. На ім палатная кашуля і пацёртыя джынсы. У яго зусім кароткая стрыжка, досыць акуратная, але занадта ўжо кароткая, і можна падумаць, быццам яго стрыглі пад прымусам, і сьветлыя валасы ледзь адраслі. Мужчына, які ягонае жонка, стаіць на гаўбцы басанож.

Калі б мужчына выцягнуў руку, ён змог бы дакрануцца да шаўкавістае адпылу лістоты. Ён здолеў бы дастаць рукою галіну высокае, вышэйшае за трохпавярховы дом, таполі. Калі б ён толькі захацеў, ён нават мог бы зламаць тую галіну, хто ня ведае, якая крохкая таполя? Але мужчына гэтага ня робіць.

— Таполя — гожае дрэва, — кажа мужчына.

— Прыгожае дрэва — мая таполя, —

Пры канцы сьвятар у цывільным парасейску распавёў пра бога і адчытаў малітву за наш бязбожны народ. Хто ўмеў, перахрысьціўся. Але такіх знайшлося няшмат.

Трымаюся за паручню ў тралейбусе і вяртаюся думкамі на мітынг. Скончыць тым, што перажыліся хто мог, а гэтых было небагата? Надта абцяга, мусіць, выйдзе.

Спрабую вымыслиць нейкі іншы акцэнт, які б дазволіў мне паставіць у канчатку гэтага апавяду ня млявае шматкроп 'е, а, прыкладам, тры клічнікі, або лепей — пыталынік, ды яшчэ і перакуланы. Як у іспанскай мове.

Думаць перашкаджае дзядзька, што безцырымонна дыхае мне ў патыліцу. Ня бачу яго, але перакананы, што той мажны і нязграбны.

Напэўна робіць грузчыкам на рыббазе, бо тлумачыць суседу з веданьнем, адкуль якая прывозіцца рыба і што хек — ён надта вымерзлы, сухі, ужо лепш, маўляў, мінтай.

«Якая з Калінінграда можа быць рыба? Ды і з Каспія... Вот ціхаакіянская — другое дзела. Але вагон аттуда ідзе месяц. А зараз ваабшчэ ставы стаяць вакол Масквы. Ніхто разгружаць ня хоча. Гэта яшчэ адны дурныя беларусы разгружаюць...»

Ён робіць паўзу і працягвае. Зата як прыйдзе рыба, так адразу тысяча тон. Хаця, ён мыслена ўзважае, калі на вобласць раськінуць, выйдзе ўсяго па бончы на дзяржуну...

Яны яшчэ нешта абмяркоўваюць. Зарплату, гарэлачныя талоны, жонак. Потым рыбнік, як штосьці важнае ўспомніўшы, мовіць апошнія словы і выходзіць на прыпынку.

А ў мяне ў галаве гучыць сказаная ім фраза. «Народу на базары было — цьма. Так і валіў, так і валіў тоўпамі».

«Тоўпамі-тоўпамі», пачынаю машынальна паўтараць я і разумею, што стаўлю кропку.

* Дзелавая частка горада (англ.).
9-10.XI.90.

Адам ГЛЁБУС

НЮ

Апавяданьне

Невялічкі аскетычны двор. З боку вуліцы той двор адгароджвае фундаментальны паркан з цяжкаю класічнаю форткаю. З другога боку, паралельна грунтоўнаму паркану, цягнуцца запыленыя шыбы дрэвапрацоўчага прадпрыемства. Паміж масіўнаю форткаю і мэблявым цэхам прадпрыемства месціцца двухпавярховы пасляваенны будынак хімчысткі. Каля ўваходу ў цэх і ў хімчыстку стаяць укапаныя ў зямлю аднолькавыя лавы, чые дошкі зрэзаны падлеткавымі сьцізорыкамі. Глыбока ў дрэва ўтоплены надпісы: Мілослаў + Вераніка, АС — ДС... У двары самоціцца высьонае дрэва, стромкая таполя. Яна расьце каля трохпавярховага тарца, які загароджвае пустэльны двор з чацьвэртага боку.

На асьветленым тарцы трымцяць празрыстыя, нібыта разбаўленыя вадой, цені тапалёвых галінаў. Тарэц — малочна-жоўты, а цені — сьцюдзёна-блакітныя і нагадваюць рэкі, намалаваныя на контурнай мапе.

На ўзроўні трэйцяга паверху, за галінамі хаваецца адзіны ў двары гаўбец. Ён жорстка і выразна акрэсьліваецца на плоскасьці сыяны сваімі чорнымі парэнчамі. Ні вокнаў, ні дзвярэй на тарцы няма, і таму сімэтрычна пасаджаны гаўбец выглядае дэкаратыўна і скульптурна.

На гаўбцы — двое, мужчына і жан-

гаворыць жанчына.

— У таполі цяжкія лісты.

— Цяжкія лісты ў таполі.

— У таполі крахольныя галіны.

— Крахоля тапольнае дрэва.

— Крахоля вельмі тапольнае дрэва, — гаворыць ён.

— Вельмі-вельмі тапольнае дрэва, — кажа яна.

— Па крахоле ня ўлезеш на гаўбец.

— Па крахоле ня злезеш з гаўбца.

— Так, бо ў крахолі ненадзейныя тапольныя галіны.

— Такія тапольныя, што абломяцца, калі ты станеш на іх. Яны ня вытрымаюць твайго цяжару. Яны занадта крохкія і калі іх зломіш, яны моцна пахнуць гаркатаю і летам.

Мужчына расьціскае канчар аб парэнчу і кідае яго долу, на чэзлы траўнік, да камля гонкае таполі. Жанчына робіць тое ж. Яны ідуць у пакой. У прасторны пакой з пабеленымі сьценамі, з дашчанай нефарбаванай падлогаю, з высокай стольлю. Там амаль няма мэблі, толькі паліраваная шафа і расасланы ложак, да якога прытуліўся нізкі столік. На ім — эмалёвы глечык з вадой, шклянка і талерка з яблыкамі, белы наліў.

Жанчына ськідае спадніцу і празрыстую кашулю. У яе невялікія грудзі з вострымі саскамі. Яна не саромеецца сваёй аголенасці, сваіх грудей і цёмнага трохкутніка вышэй паміж сьцігнатымі. Яна кладзеца на крухмальную прасціну.

— Ідзі да мяне, — гаворыць жанчына.

Мужчына кладзеца побач з ёю.

У жанчыны вялікаватыя, цёмныя, як тапалёвая лістота, вочы.

ПАДАРОЖЖЫ

Алесь АСТРАЎЦОЎ

На карнавал у каралеўскую краіну, дзе на палях расьце ячмень

ЧАСТКА ШОСТАЯ: «ФЭСТЫВАЛЬ»

1. Пашпартны кантроль

Пры выхадзе з парому два данийскія памежнікі правяраюць наяўнасьць пашпартаў. Акрамя кароткіх электрашокінгаў, якія тырчэлі з адмысловае кішэні на правае нагавіцы, ніякай зброі пры іх не было.

З мэтай памалювацца перад камэрай, нехта з «афіцыйных асобаў» дэманстравалі дапамогу нейкай кабеце зьнесьці па трапу досыць вялікага дзіцёнка, у чым не было патрэбы. Як высвятлілася ўнізе, яна аказалася ня бежанкай. Усе рассьмяляліся.

На пашпартным кантроле памежнікі былі відавочна шакараваны нашымі пашпартамі й агульнай — адной на ўсіх візай. Яны паціскалі плячыма й ня ведалі, што з намі рабіць. Параіўшыся, нас спыталі, ці маем мы па 300 кронаў на чалавека. Дрэнна арыентуючыся ў курсе, мы паказвалі тысячу далараў. Як быццам бы гэта іх задаволіла.

Тут у канторку да памежнікаў забег наш сябра Міхель Якабсэн і пачаў ім нешта тлумачыць. Яны добразычліва заўсміхаліся, праштампавалі нашыя пашпарты й прапусцілі нас наперад.

2. Мытня

У факсе, які Міхель даслаў нам у Менск, ён папярэдзваў, што паром выкарыстоўваюць бежанцы, а таму ў Капэнгагене вельмі жорсткая мытня — нельга везьці больш за 200-ці цыгарак і літр гарэлкі на чалавека.

Трэба адзначыць, што на гэты раз мытня проста не працавала.

3. Увага

Нас сустракаў фэстывальны аўтобус — «Мэрсэдэс», якім кіраваў вялікі каротка стрыжаны хлопец. Перад уваходам стаяла голая бландзінка з «уокі-токі» у руцэ й віталася з намі. Адобва былі ў аднолькавых белых майках з надпісам «Roskilde festival — 1993» і досыць зьдзіўлена разглядалі нас, магчыма, таму, што мы аказаліся больш звычайнымі людзьмі, чым яны сабе ўяўлялі.

4. Кароны

Побач з марскім вакзалам на беразе стаяць дзьве невялікія альтанкі з залатымі каронамі на даху. Як потым мы даведаліся, гэта — каралеўская прыстань.

5. Фантан

Пры выезьдзе з порту справа мы ўбачылі вялізную бронзавую калясьніцу, запрэжаную дужымі валамі, якая быццам бы імкліва спускалася з гары. Зверху, адтуль, дзе стаяла бронзавая багіня, вадаспадам сыяла

моцны патак вады.

Лявон з захапленьнем азірнуўся: «Пачынаецца...».

6. Гід

Аўтобус ехаў па горадзе, і Міхель узяў мікрафон. Мы азіраліся на кожны помнік, на кожную прыгожую камяніцу, але ён называў толькі самае істотнае, на яго погляд. Я запамніў палац каралевы, парлямэнт і новую кітайскую рэстаранцыю.

7. «Акапаныя танкі»

Мы ехалі па «хайвэю». Паабпал дарогі былі раскіданы «вёскі» — невялікія мястэчкі з амаль аднолькавых аднапавярховых катэджаў, схаваных за жывыя платы з ахайна падстрыжаных хмызоў. Бачнымі заставаліся толькі двускатныя дахі. Алезіс: «Як акапаныя танкі!»

У войску ён служыў танкістам.

8. Сьняданак

Нас прывезлі ў вёску Ээруп да маці Міхеля Ены Якабсэн — невысокай сівай кабеты, з добрымі вачыма за вялікім шклом акулараў. У доме ўжо чакаў накрыты на данийскі лад стол — сухі сьняданак, малако, ёгурт і шакалад у пакунках, гарбата й кава ў пластмасавых гарлачыках. Некаторыя пачалі каву фузэліва разьбірацца, як усё гэта ба ўжываць.

9. Бранзалет

За намі вярнуўся аўтобус і тая ж дзяўчына выдала для кожнага мапы-схэмы фэстывалю, пропускі за сьцену й аднарозовыя службовыя бранзалеты, якія замянялі пропуск на службовую тэрыторыю, якія немагчыма перадаць іншай асобе. Пакуль мы ехалі на фэстываль і Міхель пасатыжамі «акальцоўваў» нас, Лявон здолеў зашчапіць свой бранзалет па-за рукой.

Прышлося потым чакаць перад брамай, пакуль Міхель сходзіць у офіс і прынясе дублікат.

10. Лягер

Тое, што рабілася на фэстывалі, прывяло нас у сапраўдны шок. Гэта было немагчыма ўявіць, а таму вельмі-вельмі цяжка апісаць. Тысячы наметай, тысячы аўтобусаў і машынаў з усяго сьвету, дзясяткі тысячаў людзей: панкі, рокэры, хіпі, мэталісты, «сатаністы», «аньельны»... Усё гэта гуло на самых незвычайных мовах і рухалася, уздымаючы аблокі пылу — стаяла трыццаціградусная сьпека.

Усё нагадвала савецкія фільмы пра вайну: лета сорок першага, бежанцы на дарогах, машыны, танкі, шыхты

жаўнераў...

11. Піва

Галоўны спонсар фэстывалю — данийскі піўны магнат «Карлсбэрг». Дарэчы, каб ня было бітага шкла, на тэрыторыю фэстывалю нельга праносіць пляшкі — за гэтым вельмі моцна сочаць. Піва на фэстывалі каштуе прыкладна ў тры-чатыры разы даражэй, чым у самым горадзе Роскілд. У першы дзень, калі яшчэ няма канцэнтрату, дзясяткі тысячаў чалавек цягнуцца ў горад, напіваюцца там таннага піва, кожны бярэ з сабою яшчэ цэлую скрынку ўсе, вельмі няпэўным крокам, сунуцца назад — да наметаў. Гэткі своеасаблівы «падвоз боепрыпасаў».

12. «Адкуль яны!»

Мы сарамліва паставілі свае зеленкаватыя наметы на самым ускрайку гэтага рознакаляровага мора часовых дахаў і сабраліся перакусіць. Зацікаўлены нязвычайнай мовай, маладзенькі швэд, які «адпачываў» побач, нешта запытаў у Міхеля. Потым я пацікавіўся ў яго, на якой мове яны размаўлялі. Міхель крыху задумаўся: «Ён — па-швэцку, я — па-данийску».

13. Экскурсія

Выкарыстоўваючы «прапусковую» магчымасьць нашых службовых бранзалетаў, мы пайшлі аглядаць фанэрны горад, які за тыдзень вырас на ўскраіне Роскілда ў дваццаці мілях ад Капэнгагена, каб потым знікнуць за некалькі дзён і зноў зьдзіцца роўна праз год.

Гэта «чарадзеяства» адбываецца ўжо больш дваццаці гадоў.

14. «Green Stage»

Зялёная сцэна месцілася перад самай брамай. Гэта вялізарнейшы шацэр, пад якім можа схаватца тысячаў дваццацітрыццаць гледачоў. На самым зялёным даху сядзіць божа кароўка велічынёй з сапраўдную карову, а ўнутры, пад чорнай стольлю лётаюць такія ж стракозы, поўзаюць павукі з жалівымі кіпцюрамі.

Тут адбываліся самыя «крутыя» мэталёвыя канцэрты.

14. «Orange Stage»

На Аранджавай сцэне шатром накрытая толькі сама сцэна — яна й зьяўляецца сымбалам фэстывалю. Тут выступаюць толькі супер-зоркі. З двух бакоў стаяць дзьве вежы вышынёй з пяціпавярховы дом, забітыя ўнутры гукаадналяючымі калёнкамі. Калі іх уключаюць на поўную магутнасьць, музыку чуваць, мабыць, кіля-мэтраў за дзесяць.

Калі мы праходзілі побач, апараты «прадувалі панараму». Нас ледзь ня зьнесла гукавым ветрам. Але чысьціна музыкі затое была найвыдатнейшая.

16. «Blue and white Stage»

На 13-е месца зусім не пасуе. Відаць, не абыйсціся без новых гульцоў — «легіянераў», бо як не бярэ, але стварыць моцную прэзэнтую лінію толькі з мясцовых хлопцаў, бадай, немагчыма. Але на гэты патрэбны грошы. Мяркую, што зьмены ў вабласным кіраўніцтве даюць спадзяваньні на фінансавую падтрымку камандзе.

Пакуль жа адзначым упэўнены рух да «золата» менскага «Дынама-93», упартасьць іх крыху адстаўшых калег — дынамаўцаў, добрую гульню былога заўсёднага аўтсайдэра — «Кіма». Наступае на пяты лідэрам каманды М. Рамашчанкі, які

Гэтыя дзьве пляцоўкі былі вельмі папулярнымі, бо тут выступалі зусім невядомыя ў нас гурты з Даніі, Швэцыі, Францыі й Нямеччыны.

Праўда з Беларускай зьвязаны адзін эксцэс. Раней на гэтым месцы быў таксама лягер, дзе была «швэцкая тэрыторыя». Калі яны прыехалі сёлета й убачылі на «сваім» месцы плот, дык вельмі абураліся, і нават іхнія дэлегацыі хадзілі лаяцца да адміністрацыі фэстывалю, маўляў, яны вымушаны былі сяліцца ў розных кутках, што вельмі ўскладніла традыцыйныя сустрачкі паміж знаёмымі й сябрамі.

17. «World Stage»

Тут павінна было выступаць наша «Новае неба». Гэта сцэна — самая маленькая на фэстывалі, якая можа сабраць самае большае пару тысячаў гледачоў. Стала відавочна, што яна служыць дзеля экзатыкі й, калі мець хоць нейкае імя, тут лепш не выступаць. Міхель крыху падбэдзёрыў, укажушы на ятку «Карлсбэрг», якая месцілася побач: «Піва ёсьць — слухачы будуць».

Слабае сучаснае, калі ўлічыць, што на ўсёй вялізнай тэрыторыі фэстывалю ў некалькі дзясяткаў гэктараў такія яткі месціліся літаральна на кожным кроку.

18. Пікнік на ўзбочыне

Пад вечар да цэнтральнага ўваходу пад «эхала Ена на сваім маленькім «Фордзе-Фіесыце». Мы збочылі з дарогі, і яна паставіла каля машыны раскладныя столікі. Гэта быў абед! Яна прывезла й катлеты, і бульбу, і каву, і печыва, і напоі, дыню і яшчэ шмат чаго.

Нам было вельмі няёмка, бо каб накарміць дзесяць чалавек — у Даніі гэта вымагае вельмі вялікіх грошай.

Каб мы ня змерзлі ноччу, Ена навізла нам стосы коўдраў, спальнікаў і турыстычных кілімчыкаў. Каб нашыя вакалісты не пасадзілі голас перад канцэртамі, мы папрасілі яе ўзяць дахаты Касю й Лявона.

19. Стрэс

Сьцягнутае досыць хутка. Вакол рабілася нешта неверагоднае. Мы сядзелі, быццам у цэнтры варонкі, а вакол нас усё віхурылася й грукатала. Ужо другі раз за дзень мы адчулі нарастаньне стрэсавага стану. Адзіны паратунак — трэба было выпіць гарэлкі. Мы дачакаліся Алезіса й Лёню, якія хадзілі збіраць пляшкі (прыёмны пункт — фляскэр — месціўся побач, дзе, між іншым, прымалі пляшкі любога калібру, зноў жа каб ня было бітага шкла) і крыху прамачылі горла. Стала відавочна ўтульней. Мы пайшлі гуляць, пачаліся першыя знаёмствы.

20. Ноч

Стаміўшыся, мы завіталі ў піўны бар на службовай тэрыторыі, які працаваў кругласутачна. Піва было проста чужоўнае, і там мы праседзелі паўночы. Калі мы вярталіся ў наметы, пераважна большасьць фэстывальшчыкаў, ня вытрымаўшы такога шпаркага тэмпу, ужо спала. Нам было весела, мы адчувалі поўную адаптацыю й спакойна паклаліся спаць.

Зранку мы павінны былі перасяліцца ў гатэль. А ўвечары чакаў канцэрт.

Працяг будзе.

Апошнія слова не казалі

На мінорнай ночце завяршыў першы круг футбольнага чэмпіянату гарадзенскі «Нёман». Менавіта лік 1:4, з якім нашы землякі прайгралі ў заключным туры менскаму «Дынама», доўгіх пяць месяцаў будзе апошняй афіцыйнай гульні гарадзенцаў.

«Экватар» пройдзены. Што ў выніку? У нас здаўна прызвычаліся параўноўваць ўсё з адпаведным пэрыядам мінулага года. Калі ласка: 13-ы радок у табліцы, столькі ж забітых мячоў, апошняе месца ў дысцыплінарнай табліцы, адсутнасьць лініі атакі. Год таму на такім самым адрэзку 2-га чэмпіянату ўсё было больш аптымістычна: 4-е месца, 15 забітых мячоў, добрая дысцыпліна і наперадзе — С. Кароза, Ю. Мазурчык і лепшы бамбардзір Беларусі ўсіх часоў С. Саладоўнікаў.

Няпростая задача стаіць зараз перад В. Яначкіным: менш чым за паўгады патрэбна стварыць на сутнасьці новую каманду, з добрай гульні, бо гарадзен-

цам 13-е месца зусім не пасуе. Відаць, не абыйсціся без новых гульцоў — «легіянераў», бо як не бярэ, але стварыць моцную прэзэнтую лінію толькі з мясцовых хлопцаў, бадай, немагчыма. Але на гэты патрэбны грошы. Мяркую, што зьмены ў вабласным кіраўніцтве даюць спадзяваньні на фінансавую падтрымку камандзе.

Пакуль жа адзначым упэўнены рух да «золата» менскага «Дынама-93», упартасьць іх крыху адстаўшых калег — дынамаўцаў, добрую гульню былога заўсёднага аўтсайдэра — «Кіма». Наступае на пяты лідэрам каманды М. Рамашчанкі, які

з 12 мячамі ўжо адарваўся ад астатніх бамбардзіраў і трывала стаў улюбёнкам магілёўскай «тарсіды».

А вось рэальныя прэтэндэнты на эўракубкі маладзечанцы наадварот збавілі на фінішы тэмпы гульні. Магчыма галоўныя сілы прытрымліваюцца на паўфінал Кубка Беларусі з «Фандэкам»? Ці пераадолее каманда С. Бароўскага дэфіцыт у тры мячы?

А мы? Спадзяёмся на лепшае. Большасьць гарадзенцаў усё ж верыць, што «Нёман» не скажаў у трыцім нацыянальным чэмпіянаце апошняга слова...

І. ПРЫВАРОЦКІ.

Працоўнае месца — рог вуліцы

Новы від заробку знайшлі некаторыя маладыя гарадзенцы: яны зарабляюць сабе сродкі існаваньня перапродажам расейскіх рублёў на разьліковыя білеты

беларускага Нацыянальнага банку. Каб справа ішла добра, «камэрсанты» акупава-лі цэнтральную частку горада, вакзала і торжышчы Горадні.

Г. У.

1, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.50, 21.35. Пад купалам сусвету. 9.00. «Фарбы зямлі роднай». Дак. фільм. 9.40. Фільм-канцэрт. 9.50. Урок здарова. 10.10. Паказвае Гродна. Народны ансамбль песні і танца «Неман». 11.10, 15.30, 21.45, 23.10. Дзяды (анонс). 11.15. «Той самы Мюнхгаўзен». Тэлефільм. 1-я і 2-я серыі. 13.35. Вызваленне: 1943—1993. 14.05, 23.15. Відазвонкі. 14.20. Бар еры. 14.50. Кампазітары Беларусі. 15.35. Існасць. 16.25. І зорка з зоркаў гавораць. 17.30. Вечары Расійскага тэлебачання. Адкрыццё. 19.15. Хакер. Эміліяна МХЛ. «Дэвалі» (Мінск) — Металургі (Чарэвск). 2-я і 3-я серыі. У перапынку — Кантакт. 20.45. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.50. Спартыўны тэлеур. 22.05. «Фенікс». Маст. тэлефільм (Аўстралія). 2-я серыя. 23.30. «Свая бацькаўшчына». Да 60-годдзя пісьменніка В. Адамчыка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Посмотри, послушай... 8.40. Премьера художественного телесериала «Мелочи жизни». 9.10. Россия звонит. 9.45. Тема. 10.30, 17.30. Гол. 11.00, 14.00. Новости (с субтитрами). 12.25. Телемост. 13.10. Премьера телефильма «Молодые люди». 13.45. Киновести. «Брати» детского телевидения. 16.20. Звездный час. 17.30. Документ и судьбы. 18.10. Эхо недели. 18.40. Браво. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Премьера художественного телесериала «Мелочи жизни». 22-я серия. 21.10. «Новая студия» представляет: Пресс-клуб. В перерыве — Новости. 00.00. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. По страницам «Вечернего салона». 9.45. Кинолегенды. 10.45. Устами младенца. 11.15. Домашний экран. «Окуники». 12.30. Мульти-пульти. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Киновести. «Брати» детского телевидения. 1-я серия. 14.30. Ярмарка. Ярмарка... 15.00. Бизнес. 15.30. Там-там новости. 15.45. Разные истории. 16.15. Трансформир. 17.00. Спасение 911. 17.55. Телегала. 18.00. Хозяин. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Детектив по понедельникам. «Лакс Страйк» представляет художественный фильм «Война конкурентов». 20.20. Хроно. 20.50. «Лебедь». Мультифильм для взрослых. 21.00. Момент истины. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Театральный развезд. 22.30. Музыка крупным планом.

ПОЛЬША-I
17.15. Спортивная студия. 17.45. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Документальный фильм. 18.50. Мультифильм. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Телеатт». «Минута славы». 22.30. Развлекательная программа. 23.45. Малозвестная Голливуд. 00.10. Художественный фильм. 02.10. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-II
16.55. Программа на вечер. 17.00. Панорама. 17.10. «Жизнь за жизнь». Фильм пр-ва Польши. 18.40. Документальная программа. 19.05. Музыкальная программа. 19.35. Студия второй программы. 20.00. Документальный фильм. 20.50. Студия второй программы. 21.00. О тех, которых вы не знаете. 22.00. Панорама. 22.30. «Экзотика». Фильм пр-ва США. 00.05. Блокнот А. Каминской. 00.25. Документальная программа. 01.00. Панорама. 01.05. Музыкальная программа. 01.35. Вокруг смерти.

2, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.50, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.15. Адраджэнне. 8.35, 10.10, 15.35. Дзяды. 8.40. Фільм-канцэрт. 9.45. «Канцэрт баянаў». Маст. фільм. 10.40. «Фенікс». Маст. тэлефільм (Аўстралія). 2-я серыя. 11.40. Мінская брама. 13.30. «Наш брацтваезд». Маст. фільм. 1-я і 2-я серыі. 16.00. Шаталоссе. 16.50. Мультифільм. 17.00. Студыя «Тэлебачання». 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Лада ОМС» прадставіць: «Салодкі ручай». Тэлесерыя. 22.40. Фільм-канцэрт. 23.00. Вечары Расійскага тэлебачання.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Веселые нотки. 8.45. Премьера художественного телесериала «Просто Мария». 9.45. Человек и зверь. 10.15. Премьера документального фильма «Солнечная мелодия Кусина Ахметова». 10.50, 00.35. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с субтитрами). 11.20. Фильм — детям. «Блуждающие огоньки». 1-я серия. 12.50. «Дождь в чужом городе». Художественный фильм. 1-я серия. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Конверсия и рынок. 15.10. Блокнот. 15.15. Дело. 15.25. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Раскина». 15.50. Выступление фольклорного ансамбля «Скоморохи». 16.05. Стартинейджер. 16.50. Технодром. 17.25. Эхо российского выбора. 17.45. Документ и судьбы. 17.55. Азбука собственности. 18.05. «Просто Мария». 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. КТВ-1 и канал «Франс» интернациональ. представляют художественный фильм «Казимир» (Франция). 22.15. В гостях у Магомева. 23.25. Студия ОКО представляет: Российский открытый фестиваль телевизионных фильмов. 00.05. Бадминтон. Мировая серия Гран-при.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Момент истины. 11.00. Домашний экран. «Семь дней после убийства». 12.30. Мульти-пульти. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Киновести. «Брати» детского телевидения. 16.20. Звездный час. 17.30. Документ и судьбы. 18.10. Эхо недели. 18.40. Браво. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Премьера художественного телесериала «Мелочи жизни». 22-я серия. 21.10. «Новая студия» представляет: Пресс-клуб. В перерыве — Новости. 00.00. Пресс-экспресс.

ПОЛЬША-I
12.00. Рынок труда. 12.20. Клуб одиноких сердец. 12.35. Погода. 12.50. Сто лет. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для детей. «Тик-так». 14.30. Образовательное телевидение. 14.35. Звездное путешествие. 14.50. Кухня. 15.05. Программа о Ч. Танком. 15.15. В кругу науки. 16.00. Книга чудес техники. 16.15. Охота на ящеров. 16.30. Телекомпьютер. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Энциклопедия второй мировой войны. 18.40. В кино и на касете. 19.05. «Партизаны Бразилии». Серил пр-ва США. 19.30. Рядом с нами. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Секс-мограф. 21.25. Художественный фильм. 23.35. Письма о хозяйстве. 00.00. Вечерние новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.35. Необычные биографии. 01.00. Программа Г. Шчесняк. 01.40. Программа французского телевидения.

ПОЛЬША-II
13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Флип и Флап». Комедия пр-ва США. 14.50. Публицистическая программа. 16.00. Документальный фильм. 16.30. Приветствие. 16.35. «Аннетт». Мультисерия. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Дом. 18.00. Что играет? 18.10. Католическая программа. 18.35. Поколение. Серил пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. Тележурнал. 20.05. Документальный фильм. 21.05. Тележурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Беспокойство конца тысячелетия. 23.00. Публицистическая программа. 23.35. «Рондо». Фильм пр-ва Франции. 01.35. «Каналья». Фильм пр-ва Польши.

3, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспубліка. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Студыя «Тэлебачання». 9.35. «Лада ОМС» прадставіць: «Салодкі ручай». Тэлесерыя. 10.30. Дак. фільм. 11.10. Кіна-насталыя. «Крыль». 12.35. Кампазітары Беларусі. 13.30. Навіны. 13.40. Фільм-канцэрт. 14.20. «Бераг яго жыцця». Маст. фільм. 1-я серыя. 15.25. Для школьнікаў. 16.25. «Нов і К»-топ-10. 17.30. Навіны (з субдапракладам). 17.40. Мультифільм. 17.55. Дэзін Прынцыпалія (Гр.). 18.00. «Гардэяж». Літаратурна-мастацкая праграма (Гр.). 18.55. Рэклама. 19.00. Абласныя навіны (Гомель). 19.10. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крок». 20.10. Паэзія ўрада. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Крымінальная хроніка. 22.05. «Зоркі» на экране. «Памятнік «Звер»». 23.35. НІКА. 23.50. Вечары Расійскага тэлебачання.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Сороса. 8.40. Премьера художественного телесериала «Просто Мария». 9.30. Торговый мост. 10.00. Премьера научно-популярного фильма «Чтобы сделать следующий шаг». 10.20. Концерт Государственного Бороневского русского народного хора. 10.50, 01.05. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с субтитрами). 11.20. Фильм — детям. «Блуждающие огоньки». 1-я серия. 12.55. Мультифильм. 12.55. «Дождь в чужом городе». 14.25. Телемост. 15.10. Блокнот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Раскина». 15.40. Музограф. 16.00. Между нами, девочками... 17.20. Клуб-700. 17.50. Технодром. 17.55. В эфире межгосударственной телерадиокомпания «Мир»: Здравствуй, это я. 17.50. Документ и судьбы. 18.00. «Просто Мария». 18.50. Миниатюра. 19.00. Тайны века. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. В них сила есть пустыни знойной... 21.25. Авторская программа В. Молчанова. «Сквозняки одной цепью». 23.25. Большая прогулка. 00.05. MTV.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Бесшумные лидеры. 8.45. Последний из могокан. 9.10. Кинолегенды. 10.10. Площадь искусства. 10.55. Мульти-пульти. 11.20. Домашний экран. «Грех». 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Пилигрим. 14.10. Трансформир. 14.55. Телегала. 15.00. Бизнес: новые имена. 15.15. Там-там новости. 15.30. Студия «Рост». 16.15. Футбол. Кубок УЕФА. 1/16 финала. «Днепр» (Украина) — «Айнтрахт» (Германия). В перерыве — Мульти-пульти. 17.05. Как обустроить Россию.

18.55. Футбол. Кубок европейских чемпионов. «Спартак» (Россия) — «Лех» (Польша). В перерыве — Праздник каждый день. 20.45. «Киностудия». Мультифильм для взрослых. 20.55. Домашний экран. Премьера художественного телесериала «Санта-Барбара». 23-я серия. 21.45. Экран криминальных сообщений. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. I-клуб. 23.20. Экзотика.

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.55. Поговорим о детях. 11.00. «Сумасшедшие записки». Серил пр-ва США. 11.50. Таков мир. 12.15. Клуб 21. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Английский язык в экономике. 14.40. Литературные традиции в кино. 16.55. Программа дня. 17.05. Программа для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Здоровье. 18.40. Культурно-публицистическая программа. 19.05. «Сумасшедшие записки». Серил пр-ва США. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Сортивная студия. 23.10. Клуб 21.00. 00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.35. «Повторения». Фильм пр-ва Чехословакия. 02.05. Культурно-публицистическая программа.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.05. Местная программа. 9.40. «Робин Гуд». Серил пр-ва Японии. 10.05. Студия второй программы. 10.15. «Поколения». Серил пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.05. Английский язык для детей. 11.10. Английский язык. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. Спортивная студия. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Жизнь начинается после тридцати». Серил пр-ва США. 15.00. Концерт. 16.30. Приветствие. 16.35. «Робин Гуд». Серил пр-ва Японии. 17.00. Панорама. 17.05. Тележурнал. 17.15. Программа Е. Бразильчик. 17.20. Летний журнал. 17.30. Розыгрыш лотоса. 17.55. Публицистическая программа. 18.00. «Поколения». Серил пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. История пана Тадеуша. 20.20. Документальный фильм. 20.45. Тени жизни. 21.00. «Жизнь начинается после тридцати». Серил пр-ва США. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортёров. 23.05. «Спокойствие». Фильм пр-ва Польши. 00.35. Культурно-публицистическая программа. 01.00. Панорама. 01.05. Развлекательная программа. 02.55. Документальный сериал.

4, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспубліка. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Клоун з востанню ў сэрцы». Тэлефільм. 9.20. «Анатоль Салаўянка на сцэне і па-за сцэнай». Фільм-канцэрт. 10.10. Агустоўскі канал — водны шлях ад Віслы да Нёмана. 10.40. Кампазітары Беларусі. 12.10. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крок». 13.10. Паэзія ўрада. 13.30. Навіны. 13.40. «Пэрыкола». Музычны фільм. 14.50. Мультифільм. 14.50. «Бераг яго жыцця». Маст. тэлефільм. 2-я серыя. 16.15. Тэлебразі. 16.25. Відэа-навідама. 17.30. Навіны (з субдапракладам). 17.40. Размова з нагодай (Гр.). 17.55. Крымінал-стоп (Гр.). 18.25. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Гродна). 19.10. Кінавары. 19.20. Вестні гарсавата (Гр.). 19.40. Вечары Расійскага тэлебачання. 20.25. «Польша-93». Рэпартаж з прэс-канферэнцыі, прысвечанай адкрыццю нацыянальнай выставы. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Лада ОМС» прадставіць: «Салодкі ручай». Тэлесерыя. 22.40. Кантакт: творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крок». 22.45. Маветон. 23.20. Правіныя.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Сороса. 8.40. Премьера художественного фильма «Просто Мария». 9.40. Дом в саду. Садовое кольцо. 9.10. Волшебный микрофон. 9.50. 24.40. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с субтитрами). 11.20. Фильм — детям. «Тайна зеленого острова». 12.40. «Дом на песке». Художественный телефильм. 14.25. Телемост. 15.10. Блокнот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Раскина». 15.45. Джем. 16.15. ... До 16 и старше. 17.25. Я вам спою. 18.00. «Просто Мария». 18.50. Театральная площадь. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Лотто «Миллион». 21.10. Премьера художественного телесериала «Вин Пикс». 1-я серия (США). 22.00. Мурида. Мультифильм для взрослых. 23.25. Бумеранг. 23.55. Рок-н-ролл ТВ.

КАНАЛ «РОССИЯ»
10, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Поехали. 8.10. Утренний концерт. 8.25. Погода звезд. 8.55. Звездный дождь. 9.55. «К-2» представляет: Знай наших. 10.50, 14.20. Мульти-пульти. 11.00. Домашний экран. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 23-я и 23-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Спасение-911. 15.00. Терминал. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Р». 16.15. Трансформир. 17.00. Премьера документального фильма «Женщины мира» (США). 17.30. А. Прост. 17.45. Как жить России. 18.15. Под чужим именем. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Домашний экран. «Санта-Барбара». 24-я и 24-я серии. 20.15. Экран криминальных сообщений. 20.30. Манера. 21.00, 22.35. Тихий дом. Части 1-я и 2-я. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 23.35. Телеканал «Фортуна».

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.55. Поговорим о детях. 11.05. «Полицейские из Майями». Серил пр-ва США. 11.50. Репортаж. 12.00. Четверг. 12.55. Погода. 13.10. Тележурнал. 14.00. Программа для малышей. 14.30. Новости. 14.40. Программа для детей. 14.50. Сельскохозяйственная программа. 15.45. Программа для детей. 16.30. Малозвестная Шотландия. 14.55. Не только динозавры. 15.10. Экологический журнал. 15.25. Документальный фильм. 15.30. Животные мира. 16.00. Тележурнал. 16.10. Через моря и льды. 16.35. Мы взрослые. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Тележурнал. 18.45. Антенна. 19.00. Документальный сериал. 19.30. Католический журнал. 20.00. Программа для детей. 20.10. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Правительственный тележурнал. 21.20. «Полицейские из Майями». Серил пр-ва США. 22.45. Только в первой программе. 23.00. Кабаре «Лика». 23.25. Пегас. 00.00. Хозяйственные новости. 00.20. Горячая линия. 00.30. Музыкальная программа. 00.35. «Красная империя». Документальный сериал. 01.25. Это люблю.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.10. Местная программа. 9.40. «Кот в сапогах». Мультисерия. 10.05. Студия второй программы. 10.15. «Поколения». Серил пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.05. Фильм на английском языке. 11.35. Фильм на французском языке. 12.00. Панорама. 12.05. Культурно-публицистическая программа. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. Художественный фильм. 15.35. Концерт церковного хора. 16.30. Приветствие. 16.35. «Кот в сапогах». Мультисерия. 17.00. Люди с первых страниц газет. 18.30. «Поколения». Серил пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Репортаж. 20.30. С земли польской. 21.00. А. Добролюбовский. 21.45. Культурно-публицистическая программа. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Декалог. 23.10. «Денги». Фильм пр-ва ФРГ. 00.45. Тележурнал. 01.00. Панорама. 01.05. Театральная студия второй программы.

5, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Рання рэспубліка. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Тэлевізійная дошка аб яў. 9.00. «Лада ОМС» прадставіць: «Салодкі ручай». Тэлесерыя. 9.55. Год з жыцця «Песняроў». 11.00, 13.40. Дак. фільм. 11.25. Спартыўны стыль. 12.05. «Праект «Альфа». Маст. фільм. 13.30. Навіны. 14.50. «Бераг яго жыцця». Маст. тэлефільм. 3-я серыя. 15.55. «Пэдагагічны экран». Гісторыя ў школе. 16.35. ПІК. 17.30. Навіны (с субдапракладам). 17.40. Дэзін. Прынцыпалія (Гр.). 18.05. «Толькі па пільніцы». Інфармацыйна-публицистическая праграма (Гр.). 19.00, 23.30. Творчы вечар народнага артыста Беларусі Віктара Вялічка. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Таміра» прапануе: «Піраты XX стагоддзя». 23.15. НІКА.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Фильм-детям. «Мраморный дом». 9.40. И. — С. Бах. Концерт. 10.00. Клуб путешественников (с субтитрами). 10.50, 02.40. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с субтитрами). 11.20. Премьера фильма-спектакля для детей «Сказка про Емелю». 19.20. Мультифильм. 12.45. Телешоу. 50х50. 14.25. Бридж. 14.50. Бизнес-класс. 15.05. В гостях у сказки. 16.40. Поют сестры Литвиненко. 17.20. Эхо российского выбора. 17.45. Человек и закон. 18.15. Вагон-03.18. 45. Поле чудес. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Человек недели. 20.55. Премьера художественного телесериала «Вин Пикс». 2-я серия (США). 22.10. Канал иллюзий. 23.25. Музобоз. 00.01. Политбюро. 00.40. Автошоу. 01.10. Программа «Х». 01.35. Музыкальный час.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Поехали. 8.10. Параллели. 8.25. Тихий дом. 9.20. Обратный адрес. 9.30. В мире животных. Ведущий — П. Дроздов. 10.50. Домашний экран. Художественный телефильм. «Санта-Барбара». 24-я серия. 11.40. «Ностальжи» — музыка всех поколений. 12.10. Манера. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.00. Вести. 13.25. «О тех, кого помним и любим». Михаил Болдуман. 14.10. Телегазета. 14.15. «Артистическое кафе». Международная эстрадная программа. 15.15. Там-там новости. 15.30. «Загадка старой сказки». Спектакль Рязанского государственного театра кукол. 16.20. Трансформир. «На ростовской земле...» 16.50. Дней по пятницам. «Открытие студии Диснея во Флориде». 17.45. «Как обустроить Россию». 18.15. «На нашей стороне». Поэт Л. Трухина. 18.45. Праздник каждый день. 19.00. Вести. 19.25. Премьера многосерийного художественного фильма «Уинстон Черчилль. Путь к вершине». 6-я серия. 20.25. «Аэропорт». «Банк». Мультифильм для взрослых. 20.35. «Орлово». Развлекательная программа. 21.00. Совершенно секретно. 22.00. Вести. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. «К-2» представляет: «Абзац», «Поцелуй в диафрагму». 00.00. «Легенды рок-н-ролла».

ПОЛЬША-I
10.10. Мама и я. 10.20. Дошкольники дома. 10.55. «Дни и месяцы». Фильм пр-ва Франции. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для самых маленьких. 14.30. Английский язык. 14.45. Домашнее телевидение. 14.50. Образование. 15.15. Депрессия. 15.50. Домашнее телевидение. 16.25. Сменить работу. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Журнал потребителя. 18.40. Сатирическая программа. 19.00. Свидание «в темноту». 19.45. Сатирическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Дни и месяцы». Фильм пр-ва Франции. 23.25. Публицистическая программа. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Послезавтра». Фильм пр-ва США. 02.10. Концерт.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.10. Местная программа. 9.40. «Батман». Серил пр-ва США. 10.05. Студия второй программы. 10.15. Музей Австри. 10.40. Мир женщин. 11.05. Фильм на немецком языке. 11.35. Фильм на английском языке. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.10. Киносенс. 12.40. Развлекательная программа. 13.00. Несобитаемый остров. 14.00. Панорама. 14.05. «Останова Аляска». Серил пр-ва США. 14.50. Концерт. 16.00. Документальный фильм. 16.30. Приветствие. 16.35. «Батман». Серил пр-ва США. 17.00. Панорама. 17.05. Программа для молодежи. 17.30. «Пылающие сердца». Фильм пр-ва Франции. 18.15. А. Рубинштейн. 18.30. Журнал ростовских. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Рок-н-ролл ТВ. 22.30. Спорт. 22.40. Развлекательная программа. 23.10. Культурно-публицистическая программа. 23.25. «Останова Аляска». Серил пр-ва США. 00.10. Телеатт. 01.40. Тропинки души. 02.10. «Пылающие сердца». Фильм пр-ва Франции.

6, СУ

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Дзяды.

Фатаграфаванне А. КРЫСТАПОВІЧ.

Што вам падкажа Поўня?

1—7 лістапада

ПАНЫДЗЕЛАК. Удаляе дзень для пачынання і важных спраў. Можна заключаць здымкі і падпісваць дагаворы. Не ўжывайце алкаголю і лекаў. Поўня ў ЦЯЛЫЦЫ спрыяе працы на зямлі. ЦЯЛЫЦАМ трэба паклапаціцца аб здароўі. РАК зробіць новыя закупы. ПАННА захоча адправіцца ў дарогу. РЫБЫ пакуль наважачца на штосьці, ужо і дзень міне.

АУТОРАК. Адкрывае магчымасці для творчасці. Пашанцуе журналістам, пісьменнікам, акторам. Не абядайце шмат: будзе цяжка выканаць. Крытычна стаўцеся да інфармацыі: могуць быць непаразуменні і непрыемнасці з-за праймернага даверу. РЫБЫ адшукваюць рашэнне важнай праблемы. ЛУЧНІК цешыцца творчай дзейнасцю. ІЛВУ трэба дапамагчы сваякам і блізкім. РАКУ карысна азірнуцца на тое, што ўжо зроблена.

СЕРАДА. Па Поўні дзень дрэнны, пагэту лепш рабіць простыя справы. Абмяжуйце знаёмствы і інтымнае жыццё. Дзелавыя мерапрыемствы аднясеце на 17—18 гадзін. Паездка, пачатая ў гэты дзень, забярэ шмат сілаў і здароўя, а вынікі ў многіх, на жаль, мізэрныя. Пачніце дыету: садавіна і гародніна, тварог і смятана.

ЧАЦЬВЕР. Дзень чакаецца ўдалы і спрыяльны. Добра пойдуць любыя справы: важныя і малазначныя. Расплануйце дзеянні на перспектыву. Можна нарэшце змяніць месца працы. Адкрывайце фірму альбо падпісвайце паперы аб яе адкрыцці. Добра пройдзе рэкламная кампанія. Жанчынам і дзяўчатам карысна звярнуць увагу на свой выгляд: зрабіце стрыжку альбо новую прычоску. Непрыемнасці з страўнікам дадуць аб сабе знаць. Многія бізнесмены ўдала правядуць перагаворы і заключаць дамовы. РАК зробіць удалыя закупы. КАЗЯРОГ у шкодзіць паклапаціцца аб здароўі. Перспектывы паездкі адкрываюцца БЛІЗНЯТАМ, ЦЯЛЫЦАМ і РЫБАМ.

ПЯТНІЦА спрыяе паездкам і падарожкам. Займацца закупамі і продажам, рыхтуючы прадукты на зіму. Людзі авантурнага характару і тыя, хто ідзе супраць закона, могуць мець клопаты і непрыемнасці. Бізнесмены заключаць здымкі, а перагаворы будуць мець добрыя вынікі. Паболей ужывайце садавіны і гародніны. Жанчынам трэба прымаць ванны: хвойныя — увечары, з рамонкам і святаяннікам (зверабоем) — зранку і ўдзень.

СУБОТА. Не пачынайце важных і новых спраў. Дзень спрыяе інтэлектуальнай дзейнасці, працы з інфармацыяй. Тэлефонны званок можа прынесці важныя звесткі. Інтуіцыя дапаможа знайсці выйсьце з складанага становішча. Лепш добра адпачыць і дапамажыце жонцы альбо мужу ў хатніх справах па гаспадарцы. Не купляйце адзенне, бо яно хутка зносіцца. Адкладзіце на другі час сустрэчы і перамовы.

НАДЗЕЛА. Адпачынак — ёсць адпачынак. Пагэту не рабіце важных спраў. Не падыходзіць дзень для сельскагаспадарчых работ. Магчымы канфлікты і непаразуменні з боку сваякоў і сяброў. Трэба адкласці гандлёвыя аперацыі, пераезд. ІЛВУ неабходна звярнуць увагу на здароўе. РЫБЫ рызыкуюць пасварыцца з сябрамі. АВЕНУ карысна прыслухацца да парадаў. ПАННЕ раім адкласці працу з дакументамі альбо карыснымі перапісамі. У БЛІЗНЯТАУ дрэнна ладзіцца інтэлектуальная дзейнасць.

Падрыхтаваў
Аляксандр КАНДРАШОУ.

Рынак

Цэны на некаторыя харчовыя тавары на гарадзенскім Цэнтральным калгасным рынку ў мінулыя выхадныя:

Сьвініна, 1 кг — 2500—7000 руб.
Вэнджаніна, 1 кг — ад 2500 да 12000 руб.
Шынка, 1 кг — ад 3000 да 10000 руб.
Бараніна, 1 кг — 3500—4500 руб.
Яйкі, дзесятка — 1000—1200 руб.
Куры, 1 шт. — 8000 руб.
Тлушч сьвіны, 1 кг — 2200 руб.
Сала салёнае — 4500—5000 руб.
Масла, 1 кг — 3200 руб.
Сыр «Расейскі», 1 кг — 3000 руб.
Алей, 1 л — 3000—3500 руб.
Вінаград, 1 кг — 2000—2200 руб.
Бульба, 1 кг — 80 руб.
Гуркі, 1 кг — 1600 руб.
Цыбуля, 1 кг — 350 руб.
Часнык, 1 кг — 2000 руб.
Перац, 1 кг — 1600 руб.
Памідоры, 1 кг — 800 руб.
Яблыкі, 1 кг — 100—150 руб.
Грушы, 1 кг — 250—300 руб.
Цукар, 1 кг — 1500 руб.
Мёд, 1 кг — 10000 руб.
Гарэлка, 1 бут. — 4000 руб.

М. ЖЫЛЕУСКАЯ.

Крымінальная хроніка

За апошні тыдзень на тэрыторыі вобласці рэгістравана 104 злачынствы і 29 здарэнняў. У тым ліку адно забойства, 15 цялесных пашкоджанняў (з іх адно скончылася смерцю), 3 згвалтаванні, 6 рабаванняў, 25 крадзяжоў дзяржаўнай і 39 — асабістай маёмасці грамадзян. За гэты ж перыяд раскрыта 27 злачынстваў, учыненых на мінулым тыдні і 16 ранейшых.

Першая ахвяра выхадных дзён зафіксавана ў вобласным цэнтры, дзе ў чыгуначнай бальніцы памёр 52-гадовы жыхар Горадні, які з цялеснымі пашкоджаннямі быў дастаўлены напярэдадні з Фалюша. Вечарам у пятніцу яго пабілі незнаёмыя.

Ноччу ў суботу 35-гадовы будаўнік ЖЭСа ў сваёй кватэры па вул. Ліможа ў Горадні падчас сваркі з жонкаю скапіў сякеру і секануў яе некалькі разоў па галаве. Жанчыну завезлі ў бальніцу, мужык зайшоў у падвал дома і там павесіўся.

У той самы дзень, толькі ўвечары, яшчэ адна крывавае разборка зафіксавана ў доме па вул. Клюбнай у Скідалі. Тут двух маладых хлопцоў, добра падпіўшы, распачалі бойку, у час якой адзін ударыў нажом другога. Апошні на месцы памёр.

Амаль такая ж гісторыя здарылася ў в. Привалкі Гарадзенскага раёна паміж сталымі пэнсіянэрамі — мужам і жонкай. У выніку жонка з нажывым раненнем жывата трапіла ў бальніцу.

Сярэдзіна тыдня адзначана шэрагам згвалтаванняў, хача ў апошнім месяцы гэта адзіны від злачыннасці, колькасць

якіх не павялічваецца.

У аўторак у Смагі ім раёне 17-гадовы даглядчык жывёл нападнітку згвалтаваў на ферме 50-гадовую даярку.

Праз суткі ў Лідзе, таксама увечары, невядомы мужчына згвалтаваў 17-гадовую навучэчку мясцовага музычнага вучылішча.

Праз двое сутак, прыкладна ў той самы час, у Лідзе зафіксавана яшчэ адно здарэнне. На гэты раз невядомы згвалціў дзяўчыну-пяцікласніцу, якая вярталася са школы.

У чацьвер у прыватнай краме па вул. Савецкіх пагранічнікаў міліцыянтамі была зканфіскавана партыя кітайскіх нажоў, якія пасляхова прайшлі мытны догляд пры ўвозе іх з Кітая ў Расею, але былі прызнаны ў Горадні халоднай зброяй.

Папайняецца спіс злачынстваў, учыненых на новым рэчавым рынку ў пас. Паўднёвым вобласнага цэнтры. Тут за два выхадныя дні зарэгістраваны 4 злачынствы.

У першым выпадку затрыманы 24-гадовы рэжыёр, які патрабаваў у паляка 27 тысяч рублёў, але, як кажуць, не на таго напад, бо пацярпелы аказаўся паліцыянтам з Беластоку.

Акрамя таго, затрыманы 18-гадовы электрык з Бабруйска, які скраў у гарадзенца кофту, а таксама 23-гадовы, раней судзімы жыхар вобласнага цэнтры, якому спадабаўся чужы швэдар.

Г. СЫСОЙ.

«Абутнік»

на першым месцы

У другой лізе чэмпіянату Беларусі па футболе закончыліся гульні першага круга. Удала выступілі лідзкі «Абутнік», які ў 15 гульнях першага круга набраў 25 ачкоў і займаў першую прыступку ў турніры каманд другой лігі.

У чарговы раз засмучылі сваіх прыхільнікаў гарадзенскі «Нёман», які з лікам 1:4 прайграў у гасцяных менскаму «Дынама».

«Нёман»

у паўфінале

Дабіўшыся дзвюх запар перамог у хатніх гульнях супраць наваполацкага «Хіміку», гарадзенскі хакейны клуб «Нёман» дачасна забяспечыў сабе месца ў паўфінале адкрытага чэмпіянату Расеі.

На жаль, невядомы далейшы пакуль што лёс хакеістаў клубу «Хімік», іх чарговыя гульні з-за моцнага сьнегу супраць аўтсайдэра — менскага «Юнацтва» давалася перанесці на больш позні тэрмін.

Г. У.

ГАЗЭТА «ПАГОНЯ»

штотыдзень у вашай хаце!

Падпісны індэкс 63124

Кошт на месяц — 210 рублёў,

на квартал — 630 рублёў.

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАУЦОУ

Заснавальнік: культурна-асветніцкі

фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газэта выдаецца штотыдзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсетны друк.
Гарадзенская вобласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 28.10.1993 г.

Тыраж 3951 копія

Зак. 4686